ภาษาและวัฒนธรรมมาเลเซีย

Bahasa dan Budaya Malaysia

อัจจิมา แสงรัตน์

รายวิชา ภาษาและวัฒนธรรมมาเลเซีย (0023026)

Kata Pengantar

Buku “Bahasa dan budaya Malaysia” ini ditunjukan untuk memenuhi kebutuhan bahasa belajar Melayu bagi orang yang ingin belajar bahasa Melayu. Sementara ini buku bahasa Melayu masih kurang sedangkan makin banyak orang Thai yang ingin belajar bahasa Melayu.

Buku ini berhasil diselesaikan berkat kerja sama dan kerja keras dari penulis.

Atchima Sangrat
penulis

Daftar isi

Daftar isi

บทที่ 1 (Pelajaran 1)
ข้อมูลทั่วไปของประเทศมาเลเซีย (Malaysia)

ประเทศมาเลเซีย เป็นประเทศสมาชิกในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยมีชื่อเรียกว่า สหพันธรัฐมาเลเซีย ประกอบไปด้วย 2 ดินแดน คือ มาเลเซียตะวันตก (Malaysia Barat) ตั้งอยู่บนคาบสมุทรมลายูพรมแดนด้านเหนือติดกับประเทศไทยและบริเวณปลายคาบสมุทรติดกับประเทศสิงคโปร์ ส่วนมาเลเซียตะวันออก (Malaysia Timur) ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว ประกอบด้วยรัฐซาราวัก (Sarawah) และซาบาห์ (Sabah) ทั้งสองดินแดนนี้แบ่งแยกโดยทะเลจีนใต้เป็นระยะทางประมาณ 650 กิโลเมตร

สหพันธรัฐมาเลเซีย เป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ โดยมีกลุ่มชาติพันธุ์ หลักอยู่ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มชาติพันธุ์มาลายู หรือที่เรียกกันว่า Pribumi[1], กลุ่มชาติพันธุ์จีน และ กลุ่มชาติพันธุ์ อินเดีย นอกจากนี้ยังมีกลุ่มชาติพันธุ์ดั้งเดิมซึ่งมักตั้งรกราก อยู่บริเวณหมู่เกาะบอร์เนียว ได้แก่ ชาวดายัก ชาวอีบาน ชาวคาดาซัน ชาวดูซุน ชาวมูรุต และชาวบิดายุห์

มาเลเซียได้ประกาศเอกราชจากอังกฤษในวันที่ 31 สิงหาคม ค.ศ. 1957 โดยใช้ชื่อว่า “สหพันธรัฐมาลายู” เป็นสหพันธ์ที่มีรัฐบาลกลาง มีกษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญเป็นประมุขแห่งรัฐ เรียกว่า “ยังดีเปอร์ตวนอากง” (Yang di- pertuan agong) โดยเลือกมาจากรัฐต่างๆ 9 รัฐ หมุนเวียนกันทำหน้าที่วาระละ 5 ปี ได้แก่ ยะโฮร์ ตรังกานู ปะหัง สลังงอร์ เกดะห์ กลันตัน เนกรีเซมบีลัน เประ และปะลิศ ส่วนอีก 4 รัฐ คือ ปีนัง มะละกา ซาบาห์ และซาราวัก ไม่มีสุลต่านปกครอง อำนาจส่วนใหญ่ของยังดี เปอร์ตวน อากง จะเกี่ยวข้องกับพิธีการต่างๆ และยังมีอำนาจในทางบริหารและนิติบัญญัติ กล่าวคือ กฎหมายที่ออกมาจะต้อง ถูกประกาศ หรือยับยั้งในนามของพระองค์

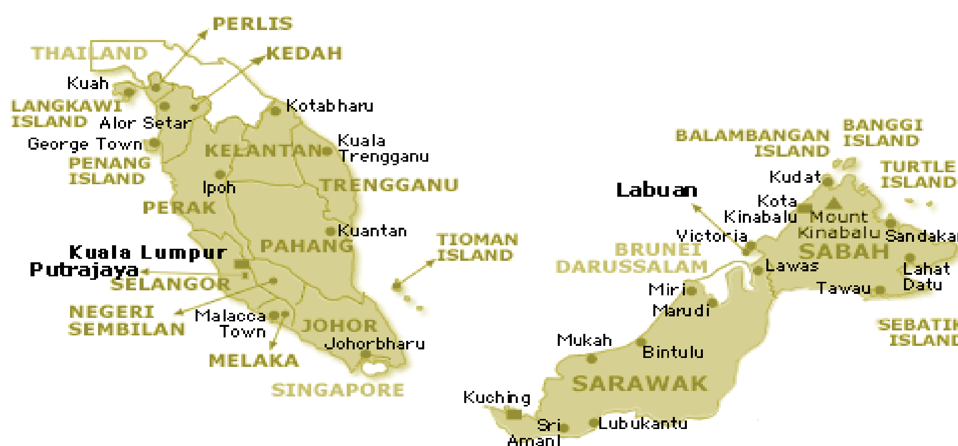
1. ที่ตั้ง (Tempat)

มาเลเซียตั้งอยู่ในเขตเส้นศูนย์สูตร ประกอบด้วยดินแดนสองส่วน คือ มาเลเซียตะวันตก ตั้งอยู่บนคาบสมุทรมลายู ประกอบ ด้วย 11 รัฐ คือ ปะหัง สลังงอร์ เนกรีเซมบิลัน มะละกา ยะโฮร์ เประ กลันตัน ตรังกานู ปีนัง เกดะห์ และปะลิส ส่วนมาเลเซียตะวันออก ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว (กาลิมันตัน) ประกอบด้วย 2 รัฐ คือ ซาบาห์ และซาราวัก นอกจากนี้ยังมีเขตการปกครองภายใต้สหพันธรัฐ อีก 3 เขต คือ กรุงกัวลาลัมเปอร์ (เมืองหลวง) เมืองปุตราจายา (เมืองราชการ) และเกาะลาบวน (ศูนย์กลางทางการเงินระหว่างประเทศ) โดยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีรูปแบบการปกครองคล้ายกับอังกฤษ และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ประมุขแห่งรัฐมีตำแหน่งเป็นพระราชาธิบดี

แม้ว่าสหพันธรัฐมาเลเซียตั้งอยู่ ในเขตเส้นศูนย์สูตรเดียวกับประเทศไทย แต่เวลาของมาเลเซียจะเดินเร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง โดยทั้งนี้เป็นเพราะการปรับเวลาโดยรัฐบาลมาเลเซีย เพื่อกระตุ้นการทำงานของประชากรในมาเลเซียและเหตุผลทางการเมืองในการเอาใจเกาะบอร์เนียว

---

[1] Pribumi มาจากคำว่า Putra ที่แปลว่า เจ้าชาย ลูกชาย และคำว่า Bumi ที่แปลว่า แผ่นดิน จึงหมายความว่า “ลูกของแผ่นดิน” เปรียบเสมือนว่ากลุ่มชาติพันธุ์มาลายู เป็นลูกของแผ่นดิน จึงได้สิทธิและอภิสิทธิ์เหนือกว่ากลุ่มชาติพันธุ์อื่น

ภาพที่ 1 แผนที่สหพันธรัฐมาเลเซีย

2. ประวัติศาสตร์มาเลเซีย (Sejarah Malaysia)

ประเทศมาเลเซียเดิมคือ อาณาจักรศรีวิชัย อันเป็นอาณาจักรที่เป็นศูนย์กลางทางการค้าทางเรือแห่งแรกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อาณาจักรศรีวิชัยได้เริ่มเสื่อมลง เนื่องจากลักษณะทางภูมิประเทศที่เป็นหมู่เกาะ การติดต่อค่อนข้างลำบาก อีกทั้งการค้าแบบผูกขาดและมีการเก็บภาษีที่ค่อนข้างสูง รวมทั้งการที่จีนเริ่มเปิดเส้นทางการค้าทางทะเลเพิ่มมากขึ้น จนส่งผลให้อาณาจักรศรีวิชัยล่มสลายลง พร้อมกับการขึ้นมาแทนที่ของอาณาจักรมัชปาหิต เป็นอาณาจักรสุดท้ายบริเวณคาบสมุทรมาลายู จนกระทั่งมหาอำนาจยุโรปเข้ามามีอิทธิพลในภูมิภาคนี้

เริ่มจากโปรตุเกสเข้ามายึดครองมะละกา ต่อมาดัตซ์เข้าครอบครองมะละกา และในที่สุดเป็นอังกฤษที่เข้ามาควบคุมกิจการค้าในปีนัง และเข้าครอบครองมะละกาในที่สุด ในช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาเดียวกันที่ชาวจีนและอินเดียเริ่มหลั่งไหลเข้ามาในดินแดนอาณานิคมอังกฤษ

ในช่วงเวลาที่มาเลเซียตกอยู่ภายใต้อาณานิคมอังกฤษ อังกฤษได้แบ่งส่วนการปกครองออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. สเตรตส์เซ็ตเทิลเมนตส์ (The Straits Settlements) ประกอบด้วย สิงคโปร์ เกาะปีนัง พร้อมด้วยมณฑลเวลสลีย์ดินคิงส์ และมะละกา เรียกเขตการปกครองส่วนนี้ว่า “นิคมช่องแคบ”
2. สหพันธรัฐมลายู ประกอบด้วยรัฐเประ สลังงอ เนกรีเซมบีลัน และปะหัง
3. รัฐนอกสหพันธ รัฐมลายู ประกอบด้วย เคดาห์ กลันตัน ตรังกานู ปะลิส ยะโฮร์ แต่ละส่วนการปกครองมีวิธีการปกครองที่แตกต่างกัน โดยรวมคือให้ชาวพื้นเมืองได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง

หลังจากนั้นเริ่มมีการต่อต้านอังกฤษ โดยเกิดขบวนการชาตินิยมและคอมมิวนิสต์จีนขึ้น แต่ไม่ประสบความสำเร็จมากนัก จนกระทั่งในปีค.ศ. 1941 ญี่ปุ่นยกพลขึ้นบกบุกมลายู แล้วพยายามดำเนินการต่างๆ เพื่อสร้างวงศ์ไพบูลย์แห่งมหาเอเชียบูรพา แต่ก็ถูกชาวพื้นเมือง ชาวจีน และชาวอังกฤษต่อต้านอย่างหนัก จนต้องยอมจำนนในที่สุด

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 อังกฤษเห็นว่าจะต้องปกครองมลายูให้เข้มงวดกว่าเดิม แต่เมื่อดำเนินนโยบายกลับถูกคนชาวพื้นเมืองต่อต้านอย่างรุนแรง จนต้องเปลี่ยนท่าทีใหม่ โดยเน้นเอาใจชาวมาลายูมากขึ้น

อย่างไรก็ตามก็ยังคงไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากชาวพื้นเมืองมีความตื่นตัวทางการเมือง และต้องการได้รับเอกราชอย่างแท้จริง จนในที่สุดมลายูก็ได้รับเอกราชในวันที่ 31 สิงหาคม ค.ศ. 1957 ใช้ชื่อว่า สหพันธรัฐมลายู ต่อมาวันที่ 16 กันยายน 1963 เปลี่ยนชื่อประเทศเป็น สหพันธรัฐมาเลเซีย โดยรวมเอา สิงคโปร์ ซาบาห์ และซาราวัก ส่วนบรูไนขอแยกไปอยู่ใต้อารักขาของอังกฤษตามเดิม ส่วนสิงคโปร์แยกตัวเอง ออกจากมาเลเซียวันที่ 9 สิงหาคม 1965 เนื่องจากความขัดแย้งทางเชื้อชาติ เศรษฐกิจ และการเมือง

3. เศรษฐกิจ (Ekonomi)

ตั้งแต่สมัยอาณานิคม มาเลเซียส่งออกดีบุก ยางพารา และน้ำมันปาล์ม ได้กลายเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียมาโดยตลอด และเจ้าของธุรกิจส่วนใหญ่จะเป็นชาวจีน

ในช่วงของนายกรัฐมนตรี ดร.มหาธีร์ มูฮัมมัด (Dr. Mahathir Mohamad) มีแนวคิดสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยแนวทางชาตินิยม ไม่เอาประเทศตะวันตก จึงส่งผลให้เกิดรถยนต์ยี่ห้อ “โปรตอน” ที่ผลิตขึ้นเองในมาเลเซีย รวมทั้งยังก่อตั้งธนาคารอิสลามขึ้นในประเทศ ถือเป็นธนาคารอิสลามที่มีระบบดีที่สุดแห่งหนึ่งในโลก นอกจากนี้อุตสาหกรรมที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งของมาเลเซีย คือ อุตสาหกรรมฮาลาล ซึ่งไม่ได้หมายถึงอาหารอิสลามเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงสินค้นประเภทอื่นๆ เช่น ยา เครื่องสำอาง ของใช้ประเภทสบู่ ยาสีฟัน เครื่องหนัง รวมทั้งการบริการ เช่น การจัดเลี้ยง โรงแรม ธนาคาร การท่องเที่ยว เป็นต้น

ภาพที่ 2 เครื่องหมายฮาลาล มาเลเซีย

4. สภาพภูมิอากาศ (Udara)

มาเลเซียตั้ง อยู่ในเขตภูมิอากาศภาคพื้นสมุทร อากาศร้อนชื้นและฝนตกชุก อยู่ภายใต้อิทธิพลของกระแสลมจากมหาสมุทรอินเดียและทะเลจีนใต้

ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งทำให้เกิดฝนในเขตชายฝั่งตะวันออกของคาบสมุทรมาเลเซียชายฝั่งรัฐซาบาห์และซาราวัค

ระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน เป็นช่วงมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ อุณหภูมิประจำวันโดยเฉลี่ยแตกต่างกันระหว่าง 21-32 องศาเซลเซียส และบริเวณที่สูงมีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 26-29 องศาเซลเซียส ความชื้นประมาณร้อยละ 80 จำนวนน้ำฝนวัดได้ต่อปีอยู่ระหว่าง 2,032 ถึง 2,540 มิลลิเมตร

ประชากร (Panduduk 32.5 ล้านคน (2014)

หน่วยเงินตรา (Wang) มาเลเซียมีหน่วยเงินตราเป็น ริงกิตมาเลเซีย (รหัสเงินตรา MYR) (1 บาท = 10.22 ริงกิต โดยประมาณ)

เมืองหลวง (Ibu negeri) กรุงกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur)

เมืองราชการ เมืองปุตราจายา (Putrajaya)

เวลา (Waktu) เวลาในประเทศมาเลเซีย เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง

วันชาติ (Hari Bangsaan) 31 สิงหาคม

ศาสนา (Agama) อิสลามร้อยละ 60 พุทธร้อยละ 19 คริสต์ร้อยละ 12

ภาษา (Bahasa) ใช้ภาษามาลายูเป็นภาษาราชการ ภาษาจีนกลาง จีนฮกเกี้ยน และภาษาอังกฤษก็ค่อนข้างแพร่หลาย รวมทั้งภาษาทมิฬ อันเป็นภาษาที่ใช้กันเยอะในกลุ่มชาติพันธุ์อินเดีย นอกจากนี้ยังมีภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ อีกด้วย

5. ระบบการเมือง (Politik) ประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา (Parliamentary Democracy)

ระบบการปกครอง

มาเลเซียปกครองแบบสหพันธรัฐ มีรัฐบาลกลางทำหน้าที่ดูแลเรื่องสำคัญๆ เช่น การต่างประเทศ การป้องกันประเทศ ความมั่นคง ตุลาการ การคลัง ขณะที่ในแต่ละรัฐมีรัฐบาลของรัฐดูแลด้านศาสนา ประเพณี สังคม เกษตรกรรม การคมนาคมภายในรัฐ เช่น รัฐกลันตัน มีระบบราชการในรูปแบบของตนเอง เป็นต้น สามารถอธิบายรูปแบบของระบบการปกครองของสหพันธ์มาเลเซีย ได้ดังนี้

(1) สหพันธรัฐ โดยมีสมเด็จพระราชาธิบดี (Yang-di Pertuan Agong) เป็นประมุข มาจากการเลือกตั้งจากเจ้าผู้ปกครองรัฐ 9 รัฐและผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันขึ้นดำรงตำแหน่ง วาระละ 5 ปี

(2) นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาลสหพันธรัฐ และมุขมนตรีแห่งรัฐ (Menteri Besar ในกรณีที่มีเจ้าผู้ปกครองรัฐ หรือ Chief Minister ในกรณีที่ไม่มีเจ้าผู้ปกครองรัฐ) เป็นหัวหน้ารัฐบาลแห่งรัฐ ประมุข สมเด็จพระราชาธิบดี Al-Wathiqu Billah Tuanku Mizan Zainal Abidin ibni Al-Marhum Sultan Mahmud Al-Muktafi Billah Shah จากรัฐตรังกานู ทรงเป็นสมเด็จพระราชาธิบดีองค์ที่ 13 ของมาเลเซีย (ตั้งแต่วันที่ 13 ธันวาคม 2549)

การแบ่งเขตการปกครอง

มาเลเซียแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 รัฐ อยู่ในมาเลเซียตะวันตก มีทั้งหมด 11 รัฐ คือ ปะหัง สลังงอร์ เนกรีเซมบีลัน มะละกา ยะโฮร์ เประ กลันตัน ตรังกานู ปีนัง เกดะห์ ปะลิส และอยู่ในมาเลเซียตะวันออกหรือบนเกาะบอร์เนียวอีก 2 รัฐ คือ ซาบาห์ กับซาราวัก

นอกจากนี้ยังมีสามดินแดนสหพันธ์ ที่รัฐบาลกลางปกครองโดยตรง ได้แก่ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เมืองปุตราจายา และ เกาะลาบวน โดยกรุงกัวลาลัมเปอร์และปุตราจายาอยู่ในพื้นที่ของรัฐสลังงอร์ ส่วน เกาะลาบวนอยู่ใกล้ซาบาห์

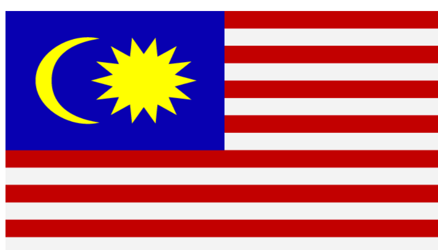
นายกรัฐมนตรี (Perdana menteri) นายนาจิบ ราซัก (พฤษภาคม 2556)

6. ธงชาติมาเลเซีย (Bendera Malaysia)

ธงชาติมาเลเซีย หรือ Jalur Gemilang มีความหมายว่า ธงริ้วแห่งเกียรติศักดิ์ พื้นสีแดงสลับสีขาวรวม 14 แถบ แต่ละแถบมีความกว้างเท่ากัน ที่มุมธงด้านคันธงมีรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีน้ำเงิน ภายในบรรจุเครื่องหมายพระจันทร์เสี้ยวและดาว 14 แฉก ที่มีชื่อว่า "Bintang Persekutuan" หรือ "ดาราสหพันธ์"

ความหมาย (Tujuan)

1. แถบริ้วสีแดงและสีขาวทั้ง 14 ริ้วซึ่งมีความกว้างเท่ากัน หมายถึงสถานะอันเสมอภาคของรัฐสมาชิกทั้ง 13 รัฐ และรัฐบาลกลางที่กรุงกัวลาลัมเปอร์
2. ดาว 14 แฉก หมายถึงความเป็นเอกภาพในหมู่รัฐทั้งหมด
3. พระจันทร์เสี้ยว หมายถึงศาสนาอิสลามอันเป็นศาสนาประจำชาติ
4. สีเหลืองในพระจันทร์เสี้ยวและดาราสหพันธ์ คือสีแห่งยังดี เปอร์ตวน อากง ผู้เป็นประมุขแห่งสหพันธรัฐ
5. สีน้ำเงิน หมายถึงความสามัคคีของชาวมาเลเซียมาเลเซีย

ภาพที่ 3 ธงชาติมาเลเซีย

7. ตราแผ่นดินของประเทศมาเลเซีย (Jata Negara Malaysia)

ประกอบด้วยส่วนหลักๆ ห้าส่วนคือ โล่ เสือโคร่งสองตัว พระจันทร์เสี้ยวสีเหลือง และดาวสีเหลือง 14 แฉก และแถบผ้า ตราแผ่นดินของมาเลเซียนี้สืบทอดมาจากตราแผ่นดินสหพันธรัฐมาลายาระหว่างที่เป็นอาณานิคมของอังกฤษ โดยแต่ละสัญลักษณ์ในความหมายของตราแผ่นดินมีดังนี้ คือ

โล่ หมายถึง การรวมรัฐต่างๆให้เป็นเอกภาพภายใต้สหพันธ์รัฐมาเลเซีย

เสือโคร่งสองตัว หมายถึง ความกล้าและกำลังของชาวมาลายู

พระจันทร์เสี้ยว หมายถึง ศาสนาอิสลาม และเป็นสีของยัง ดี เปอร์ตวน อากุง

ดาวสีเหลือง 14 แฉก หมายถึง ดาวของสหพันธ์รัฐมาเลเซีย

ภาพที่ 4 ตราแผ่นดินมาเลเซีย

8. เพลงชาติมาเลเซีย (Lagu kebangsaan Malaysia)

Negaraku	ชาติของฉัน
Tanah tumpahnya darahku	แผ่นดินเกิดของฉัน
Rakyat hidup bersatu dan maju	ประชาชนเป็นหนึ่งเดียวและพัฒนาไปด้วยกัน
Rahmat bahagia Tuhan kurniakan	พระเจ้าประทานพรให้เราเต็มไปด้วยความสุข
Raja kita selamat bertakhta	พระราชาของพวกเราเต็มเปี่ยมด้วยความกรุณา
Rahmat bahagia Tuhan kurniakan	พระเจ้าประทานพรให้เราเต็มไปด้วยความสุข
Raja kita selamat bertakhta.	พระราชาของพวกเราเต็มเปี่ยมด้วยความกรุณา

บทที่ 2 (Pelajaran 2)
ภาษามาลายูเบื้องต้น (Bahasa Melayu Tingkat)

ภาษามาเลย์ หรือ ภาษามาลายู (มาเลย์: Bahasa Melayu) เป็นภาษาในกลุ่มออสโตรนีเซียน ที่พูดกันในหมู่ชนชาติมลายูซึ่งเป็นชนพื้นเมืองของคาบสมุทรมลายู ทางภาคใต้ของประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ และบางส่วนของเกาะสุมาตรา เป็นภาษาทางการของประเทศมาเลเซียและประเทศบรูไน และเป็น 1 ใน 4 ภาษาทางการของประเทศสิงคโปร์ นกจากนี้ยังใช้แพร่หลายในประเทศติมอร์ตะวันออก ในการใช้ภาษาโดยทั่วไป ถือว่าเหมือนกัน หรือสื่อสารเข้าใจกันได้กับภาษาอินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia) อันเป็นภาษาทางการของประเทศอินโดนีเซีย แต่ใช้ชื่อแยกต่างกันด้วยเหตุผลทางการเมือง อย่างไรก็ตาม เมื่ออยู่ในพื้นที่ต่างกัน การใช้ภาษา รสนิยมทางภาษา จึงแตกต่างกันไป แต่ไม่มากนัก มาตรฐานอย่างเป็นทางการของภาษามลายูนั้น มีการตกลงร่วมกันระหว่างอินโดนีเซีย มาเลเซีย และบรูไน ว่ามีต้นกำเนิดจากบาฮาซารีเยา (Bahasa Riau) และให้ถือว่าเป็นมาตรฐาน อันเป็นภาษาของหมู่เกาะรีเยา ถือว่าเป็นต้นกำเนิดของภาษามลายูมาช้านาน

การเขียนภาษามลายู ภาษามลายูเขียนได้ 2 แบบ

1. เขียนด้วยอักษรอาหรับ เรียกว่า ภาษามลายูเขียนด้วยอักษรยาวี (Bahasa Melayu Tulisan Jawi) เป็นที่นิยมใช้กันในภาคใต้ของไทย ภาคเหนือของมาเลเซีย บรูไน เป็นต้น
2. เขียนด้วยอักษรโรมัน เรียกว่า ภาษามลายูเขียนด้วยอักษรรูมีหรืออักษรโรมัน (Bahasa Melayu Tulisan Rumi) เป็นการเขียนที่รัฐบาลมาเลเซียและอินโดนีเซียใช้เป็นภาษาทางการ โดยแยกตามนโยบายของแต่ละรัฐได้ดังนี้ คือ ทางการของประเทศมาเลเซียเรียกว่า *Bahasa Melayu* และทางการของอินโดนีเซียเรียกว่า Bahasa Indonesia

ภาษามลายู ที่ใช้ตัว อักษรรูมีหรืออักษรโรมัน มีตัวอักษรตั้งแต่ ABC ถึง XYZ เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ

1. ตัวอักษรและเสียง

ตัวอักษร	**เสียงอักษรลาติน**	**เสียงอักษรไทย**
A/a	[a]	อา
B/b	[Be]	เบ
C/c	[ce]	เซ
D/d	[de]	เด
E/e	[E]	เอ/เออ
F/f	[Ef]	เอฟ
G/g	[ge]	<u>เก</u>
H/h	[ha]	ฮา
I/i	[i]	อิ/อี
J/j	[je]	<u>เจ</u>

K/k	[ka]	คา
L/l	[El]	เอล
M/m	[Em]	เอ็ม
N/n	[En]	เอ็น
O/o	[o]	โอ
P/p	[pe]	เป
Q/q	[qi]	คี
R/r	[Er]	แอรฺ
S/s	[Es]	เอส
T/t	[te]	เต
U/u	[U]	อู
V/v	[ve]	เฟ
W/w	[we]	เว
X/x	[Eks]	เอ็กซ์
Y/y	[Eiy]	เย
Z/z	[zEt]	แซต

2. **การออกเสียงพยัญชนะในภาษามาลายู**

1. เสียงพยัญชนะ /b/

อักษรหรือพยัญชนะตัวนี้สามารถออกเสียงได้ 2 แบบคือ [b] และ [p] กล่าวคือ

- ออกเสียง [b] เมื่ออยู่ตำแหน่งพยางค์แรกของคำ เช่น

Buku บูกู หนังสือ

- ออกเสียง [p] เมื่ออยู่ตำแหน่งพยางค์ปิดท้ายของคำ เช่น

Sabtu ซัปตู วันเสาร์

Sebab เซอบัป สาเหตุ

2. เสียงพยัญชนะ /c/

อักษรหรือพยัญชนะตัวนี้สามารถออกเสียงได้ 1 แบบ คือ [c] เทียบได้กับตัว “จ” ในภาษาไทย เช่น

Cara จารา วิธี

Lucu ลูจู สนุก, ตลก

3. เสียงพยัญชนะ /ng/

อักษรหรือพยัญชนะตัวนี้สามารถออกเสียงได้ 1 แบบคือ [n] เทียบได้กับตัว “เงอ” เช่น

Angin อังงิน ลม

Anjing อันจิง สุนัข

4. เสียงพยัญชนะ /r/

อักษรหรือพยัญชนะตัวนี้สามารถออกเสียงได้ 1 แบบ คือ [r] เมื่ออยู่ในทุกตำแหน่งของคำ ตัวอย่างเช่น

Rasa ราซา รสชาติ

Lapar ลาปาร฻ หิว

3. สระในภาษามาลายู

สระในภาษามาลายูมีทั้งหมด 5 ตัว คือ A, E, I, O, U โดยแต่ละตัวมีหลักในการออกเสียง ดังต่อไปนี้

3.1 เสียงสระ /a/ สามารถออกเสียงได้ 3 เสียง คือ [a] (อา), [E] (แอ) และ [O] (โอ) เช่น ออกเสียงว่า [a] (อา) เช่น

Sama ซา-มา เหมือนกัน

Lama ลา-มา นาน

ออกเสียงว่า [E] (แอ) เช่น

Ramai รา-แม หรือ รา-มัย มาก, หลายคน

ออกเสียงว่า [O] (ออ) เช่น

Kacau คาเจา/คาจอ ยุ่งเหยิง , กวน

Hijau ฮีเจา/ฮีจอ สีเขียว

3.2 เสียงสระ /i/

สระตัวนี้สามารถออกเสียงได้ 2 เสียง คือ [i] (อี-เสียงยาว) กับ [i] (เสียงสั้น) กล่าวคือ

1. ออกเสียงว่า [i] (อี-เสียงยาว) เช่น

Ini อีนี่ สิ่งนี้/อันนี้

Kami กามี พวกเรา

2. ออกเสียงว่า [i] (อิ-เสียงสั้น) ตัวอย่างเช่น

Kain กาอิน เสื้อผ้า

Lain ลาอิน อื่น

3.3 เสียงสระ /U/

สระตัวนี้สามารถออกเสียงได้ 2 เสียง คือ [u] (อู-เสียงยาว) กับ [U] (อุ-เสียงสั้น) กล่าวคือ

1. ออกเสียงว่า [U] (อู-เสียงยาว) เช่น

Ragu- ragu ราภู-ราภู ลังเล , แคลงใจ

Tamu ตามู แขก

2. ออกเสียงว่า [U] (อุ-เสียงสั้น) ตัวอย่างเช่น

Daun ดาอุน ใบไม้

Turun ตูรุน ลง

3.4 เสียงสระ /E/

สระตัวนี้สามารถออกเสียงได้ 3 เสียง คือ [e] (แอ), [E] (เอ) และ [e] (เอิม) กล่าวคือ

1.การออกเสียง [e] (แอ) เช่น

Enak แอนัก อร่อย

Sehat แซฮัต แข็งแรง

2. การออกเสียง [E] (เอ) เช่น

Nenek เนเนะกฺ ปู่, ตา

Pendek เปนเด็ก เตี้ย

3. การออกเสียง (e) (เอิม) เช่น

Embun เอิมบุน น้ำค้าง

Tempat เติมปัส สถานที่

3.5 เสียงสระ /O/

สระตัวนี้สามารถออกเสียงได้ 2 เสียง คือ [O] (โอ) และ [o] คือ

1. การออกเสียง [O] (โอ) เช่น

Bola โบลา ลูกบอล

Orang โอรัง คน

2. การออกเสียง [o] (ออ) เช่น

Ongkos อองกอส ค่าใช้จ่าย

Bohong บอฮอง โกหก

4. หลักการอ่านคำในภาษามาลายู มีดังต่อไปนี้

4.1 คำหรือพยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด อ่านออกเสียงยาว เช่น

Apa (อาปา) อะไร

Bini (บีนี) เมีย

Bila (บีลา) เมื่อ, เมื่อไร

Bela (เบลา) แก้แค้น

4.2 คำหรือพยางค์ที่มีตัวสะกด ให้อ่านออกเสียงสั้น เช่น

KAMBING (กัมบิง) แพะ

SOMBONG (ซมบง) หยิ่ง

4.3 อักษร K สะกด ออกเสียงเบามาก จนเกือบจะไม่ ได้ยินเสียง K เช่น

DUDUK (ดูดุก) จะอ่านออกเสียงเป็น ดูดุก นั่ง

BALIK (บาลิก) จะอ่านออกเสียงเป็น บาลิ พลิก, กลับ

BELOK (เบ-ลก) จะอ่านออกเสียงเป็น เบโละ เลี้ยว

(Teguh Basuki dan tim penulis 1999, 53-54)

บทที่ 3 (Pelajaran 3)

คำทักทายและการแนะนำตัว (IDENTITAS DIRI)

การทักทายในภาษามาลายูมักเริ่มต้นด้วยคำว่า "Selamat" และต่อด้วยเวลาคาดว่าการทักทายลักษณะนี้เป็นการยึดตามแบบของชาวตะวันตก มักใช้ทักทายชาวต่างประเทศ หรือเป็นแบบทางการ ในขณะที่คนรุ่นเก่าหรือคนรุ่นใหม่ที่นับถือศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด มักทักทายกันเองด้วยคำว่า "Assalam Alaikum" เป็นภาษาอาหรับโดยมีความหมายว่า "ความสุขสวัสดิ์สันติจงมีแด่ท่าน" ผู้รับการทักทาย ดังกล่าวจะต้องตอบว่า "Waalaikumussalam" หมายถึง "ความสุขสวัสดิ์สันติจงมีแด่ท่านเช่นกัน"

1. การกล่าวคำทักทาย (Ungkapan Salam)

Ungkapan salam dalam bahasa Melayu sesuai dengan waktunya.

การกล่าวคำทักทายในภาษามาเลเซียนั้นขึ้นอยู่กับเวลา คือ

00.00-10.00 Selamat Pagi (เซอลามัต ปากี สวัสดีตอนเช้า)

10.00-14.00 Selamat Siang (เซอลามัต เซียง สวัสดีตอนเที่ยง)

14.00-18.00 Selamat Petang (เซอลามัต เปตัง สวัสดีตอนบ่าย/ตอนเย็น)

18.00-24.00 Selamat malam (เซอลามัต มาลัม สวัสดีตอนค่ำ)

นอกจากนี้คำว่า "Selamat" ยังใช้เพื่อแสดงความยินดีและคำอวยพรต่างๆ

Selamat tidur	"ราตรีสวัสดิ์"
Selamat tinggal	"ลาก่อน" (อยู่อย่างมีสวัสดิภาพ)
Selamat jalan	"ลาก่อน" (เดินทางโดยสวัสดิภาพ)
Selamat	"ขอแสดงความยินดี"
Selamat datang	"ยินดีต้อนรับ"
Selamat berkenalan	"ยินดีที่รู้จัก"
Selamat ulang tahun/ Selamat hari jadi.	"สุขสันต์วันเกิด"
Selamat bekerja	"ขอให้สนุกกับการทำงาน, ทำงานโดยราบรื่น"

คำทักทายเบื้องต้น

Apa khabar?	=	สบายดีไหม
Khabar baik	=	สบายดี
Ya	=	ใช่ค่ะ/ครับ
Siapa nama anda?	=	คุณชื่ออะไร
Nama saya..../saya nama	=	ฉัน/ผมชื่อ......
Terima kasih	=	ขอบคุณ
Sama-sama	=	ไม่เป็นไร

Maaf = ขอโทษ

Tidak mengapa = ไม่เป็นไร

Selamat jalan = ลาก่อน

2. การแนะนำชื่อ

บทสนทนา

A: Siapa nama anda?

คุณชื่ออะไรคะ

B: Nama saya Somchai. Siapa nama anda?

ผมชื่อสมชายครับ คุณชื่ออะไรครับ

A: Nama saya Fatimah. Panggil saya Mah.

ฉันชื่อฟาตีมะห์ค่ะ เรียกฉันเป็น “มะห์” นะค่ะ

B: Baiklah, Mah. Salam perkenalan.

ได้เลยครับ มะห์ ยินดีที่ได้รู้จักครับ

A: Salam perkenalan.

ยินดีที่ได้รู้จักครับ

คำศัพท์ (Kosa-kata)

Siapa	ใคร	nama	ชื่อ
Saya/Anda	ฉัน	Anda/kamu	คุณ
panggil	เรียก	baiklah	ได้เลย,โอเค
salam perkenalan		ยินดีที่ได้รู้จัก	

ไวยากรณ์ (Tata-tata bahasa)

ประโยคถามชื่อ

Siapa nama anda? หรือ Kamu nama apa?

คุณชื่ออะไรครับ/คะ

ประโยคบอกชื่อ

Nama saya ...... หรือ Saya nama.......

ผม/ฉันชื่อ......ครับ/ค่ะ

บอกชื่อเล่น

Panggil saya ...... หรือ Nama panggilan saya.....

เรียกผม/ฉันเป็น......ก็แล้วกันครับ/ค่ะ

3. การทักทาย (Sapaan)

บทสนทนา

A: Selamat pagi, Hamdan. สวัสดี (ตอนเช้า)ค่ะ ฮัมดัน

Apa khabar? สบายดีไหมคะ

B: Selamat pagi, Nitaya. สวัสดี (ตอนเช้า)นิตยา

Khabar baik. สบายดีครับ

Terima kasih. ขอบคุณครับ

Nitaya apa khabar? นิตยาสบายดีไหมครับ

A: Khabar baik juga. สบายดี เหมือนกัน

Terima kasih ขอบคุณค่ะ

คำศัพท์ (Kosa-kata)

selamat	สันติ,สงบ (คำที่ใช้นำหน้าคำทักทาย)	pagi	เช้า
apa	อะไร	khabar	ข่าว
baik	ดี	terima kasih	ขอบคุณ

ไวยากรณ์ (Tata-tata bahsasa)

ประโยคเพื่อถามว่าสบายดีไหม	Apa khabar?	สบายดีไหม
*ตอ*บ	Khabar baik.	สบายดี
	Kurang baik	ไม่สบาย
คำลา	Jumpa lagi.	พบกันใหม่

4. การกล่าวขอบคุณ/การกล่าวขอโทษ (Ucapan terima kasih dan ucapan minta maaf)

Ucapan terima kasih การกล่าวขอบคุณ

Terima kasih. ขอบคุณ	Sama-sama. เช่นกัน
Terima kasih banyak. ขอบคุณมาก	Tidak apa-apa. ไม่เป็นไร

Ucapan minta maaf การกล่าวโทษ

Maaf.	โทษที	Tak apa.	ไม่เป็นไร
Maafkan saya.	ขอโทษ	Tidak apa-apa.	ไม่เป็นไร
Saya minta maaf.	ฉันขอภัยโทษ	Tidak mengapa.	ไม่เป็นไร

คำศัพท์ (kosa-kata)

selamat คำนำหน้าคำทักทายหมายถึง ปลอดภัย		pagi	ตอนเช้า
siang, tengah hari	ตอนเที่ยง	petang	ตอนบ่าย
malam	ตอนกลางคืน	terima kasih	ขอบคุณ
sama-sama	เช่นกัน	banyak	เยอะ,มาก
tidak	ไม่	apa-apa	อะไรๆ
tidak apa-apa	ไม่เป็นไร	maaf	การอภัยโทษ
tak คำย่อของคำว่า	tidak	maafkan	ให้อภัย
minta	ขอ	tidak mengapa	ไม่เป็นไร

บทที่ 4 (Pelajaran 4)

คำสรรพนามและการสร้างประโยค

1. คำสรรพนาม (Kata ganti)

คำสรรพนามที่ปรากฏในภาษามาลายูมีลักษณะเช่นเดียวกับภาษาอื่น และมีทั้งแยกเพศและไม่ได้แยกเพศ

Pronomina	Orang ke-1	Orang ke-2	Orang ke-3
Tunggal	Saya Aku	Anda Kamu Engkau/kau Tuan Puan Saudara Saudari	Beliau Dia Ia
Jamak	Kami Kita	Sekalian	Mereka

คำว่า Engkau/kau มักปรากฏอยู่ในบทกวีหรือในงานวรรณกรรม ส่วนคำว่า aku, kamu มักจะใช้กับคนที่สนิทหรืออายุน้อยกว่า ไม่ได้เป็นคำทางการ ในขณะที่คำว่า Saya และ Anda เป็นคำทางการใช้กับคนที่พึ่งรู้จัก อาวุโสมากกว่า

ตัวอย่างประโยค (Pola Kamimat)

คำสรรพนาม	**คำนาม**
Saya	Guru.
Dia	Anak sekolah./ Pelajar
Mereka	Penuntut.
Kami	Orang Thai.

Kosa-kata lain: Polis Pustakawan Dokter Juru rawat Askar
Penyanyi Juru jual Pemasak Petani Pemandu teksi

บทสนทนา (Percakapan)

Anak sekolah : Selamat pagi, **Saya** anak sekolah.

Guru : Selamat pagi, Oh! **kamu** anak sekolah di mana?

Anak Sekolah : Saya belajar di sekolah Mahasarakam.

Guru : oh, gitu.

คำศัพท์ (Kosa-kata)

Sekolah	โรงเรียน	Anak sekolah/Pelajar	นักเรียน
Guru	ครู	Belajar	เรียน
Dimana	ที่ไหน	Gitu	เช่นนั้น

คำศัพท์เพิ่มเติม

Sekolah bandaran	โรงเรียนเทศบาล
Sekolah kanak-kanak	โรงเรียนอนุบาล
Sekolah permulaan	โรงเรียนประถมศึกษา
Sekolah menengah	โรงเรียนมัธยมศึกษา
Sekolah teknik	โรงเรียนอาชีวะ

2. คำสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ

เมื่อคำสรรพนามอยู่หลังคำนาม คำสรรพนามนั้นจะกลายเป็นคำสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ

ตัวอย่าง

anjing	saya	หมาของฉัน
Bilik	Anda	ห้องของคุณ
pacar	dia	แฟนของเขา

3. คำสรรพนามชี้เฉพาะ

ini = นี้

Ini apa? นี่คืออะไร — Ini buku. นี่คือหนังสือ

Apa ini? นี่คืออะไร — Ini meja. นี่คือโต๊ะ

itu = นั้น

Itu apa? นั่นคืออะไร — Itu kamus. นั่นคือพจนานุกรม

Apa itu? นั่นคืออะไร — Itu kerusi. นั่นคือเก้าอี้

ประโยค Ini apa? และ Apa ini? มีความหมายเดียวกัน คือ *นี่คืออะไร* ในภาษามลายูกลางประโยค คำถามที่เริ่มต้นด้วยคำถามจะมีความเป็นทางการสูงกว่า ฉะนั้น ประโยค Apa ini? เป็นประโยคที่เป็นทางการกว่าประโยค Ini apa? แต่ทั้งสองประโยคนี้สามารถใช้ได้ในภาษาพูด ภาษามลายูไม่จำเป็นต้องมีคำเชื่อมหลังจากคำว่า ini แต่สามารถใส่คำนามโดยตรง เช่น *Ini komputer. นี่คือคอมพิวเตอร์*

ตัวอย่าง

Ini buku	=	นี่คือหนังสือ	Itu guru	=	นั้นคือครู
Ini pohon	=	นี่คือต้นไม้	Itu ibu	=	นั้นคือแม่
Ini anjing	=	นี่คือสุนัข	Itu bapa	=	นั้นคือพ่อ
Ini anak sekolah	=	นี่คือนักเรียน	Itu polis	=	นั้นคือตำรวจ

บทที่ 5 (Pelajaran 5)
แนะนำเกี่ยวกับรูปร่างตัวเอง

1. บทอ่านเกี่ยวกับตัวเอง (Bacaan)

Eka Raharja

Nama saya Eka Raharja. Saya lahir di Penang pada tanggal 5 Ogos 1970. Saya tinggal di Jalan Burung nombor 4, Kuala lumpur. Saya tinggal bersama dengan Ibu bapa saya. Bapa saya berasal dari Malaca. Ibu saya berasal dari Indonesia. Dia berbahasa Indonesia. Di rumah, kami berbahasa Melayu. Saya mempunyai seorang abang lelaki dan seorang adik perempuan. Mereka sudah menikah.

Berat badan saya sedang-sedang saja. Saya tidak gemuk dan juga tidak kurus. Rambut saya lurus dan hitam. Kulit saya sawo matang. Saya berkacamata. Sekarang saya sudah bekerja. Saya mengajar di sekolah kanak-kanak.

คำศัพท์ (kosa-kata)

Tinggi	สูง	Pendek	เตี้ย
Kurus	ผอม	Langsing	สมส่วน
Gemuk	อ้วน	Kulit putih	ผิวขาว
Kulit sawo matang	ผิวสีละมุดสุก	Kulit hitam	ผิวดำ
Mancung	จมูกโด่ง	Pesek	จมูกแบน
Gundul	หัวล้าน	Lurus	ผมตรง
Keriting	หยักศก	Tonggos	ฟันเหยิน
Tahi lalat	ไฝ	Kumis	หนวด

ลองตอบคำถามจากบทอ่าน

1. Berapa umur Eka Sekarang?

....

2. Di mana Bapa dan Ibu Eka tinggal?

....

3. Eka bekerja di mana?

....

4. Apa pekerjaan Eka?

....

1. 1 บทอ่าน (Bacaan)

Cerita tentang diri sendiri

Namaku Dian. Bapaku berasal dari Pinang. Ibuku berasal dari Kuala lumpur. Aku lahir di Kuala lumpur. Aku anak bongsu. Aku punya dua kakak dan abang. Kakakku yang pertama perempuan. Abangku yang kedua lelaki. Aku dan keluarga selalu hidup berbahagia.

คำศัพท์ (Kosa-kata)

Berasal	มาจาก	Lahir	เกิด
Anank bongsu	ลูกคนสุดท้อง	pertama	ลำดับแรก
Kedua	ลำดับที่สอง	Keluarga	ครอบครัว
Hidup	ชีวิต	Berbahagia	มีความสุข

2. บทอ่านเกี่ยวกับร่างกายของเรา

Badan Kita

Setiap orang mempunyai kepala, badan, tangan dan kaki. Ada tangan kanan dan tangan kiri, ada kaki kanan dan kaki kiri. Tangan dan kaki kita masing-masing ada lima jari. Di atas kepala kita ada rambut. Orang Malaysia biasanya berambut hitam. Kalau dia sudah tua rambutnya berwarna putih. Dengan mata kita melihat, dengan hidung kita mencium dan telinga kita mendengar. Kita semua berjalan dengan kaki. Di kiri dan di kanan hidung kita ada pipi. Di bawah hidung ada mulut. Kita berbicara dengan mulut. Kita juga memakai lidah dan gigi kita, jika makan.

ร่างกายของเรา

ทุกคนมีศีรษะ ลำตัว มือและเท้า มีมือขวาและมือซ้าย มีเท้าขวาและเท้าซ้าย มือและเท้าของเราแต่ละคนมีห้านิ้ว บนศีรษะมีผม คนมาเลเซียปกติจะมีผมสีดำ ถ้าแก่แล้วผมจะเป็นสีขาว เรามองเห็นด้วยตา สูดดมด้วยจมูกและฟังด้วยหู เราทุกคนเดินด้วยเท้า ข้างซ้ายและข้างขวาของจมูกมีแก้ม ใต้จมูกมีปาก เราพูดด้วยปาก เราใช้ลิ้นและฟันในการรับประทาน

คำศัพท์ (Kosa-kata)

อวัยวะต่างๆ ของร่างกาย (Badan)

badan	ร่างกาย	rambut	ผม
Dahi	หน้าผาก	kepala	ศีรษะ
mata	ตา	hidung	จมูก
Kening	คิ้ว	pipi	แก้ม

mulut	ปาก	Bibir	ริมฝีปาก
lidah	ลิ้น	leher	คอ
gigi	ฟัน	Gusi	เหงือก
dagu	คาง	telinga	หู
lengan	แขน	tangan	มือ
jari	นิ้ว	kaki	เท้า
paha	ขา	Lutut	หัวเข่า
Bahu	ไหล่, บ่า	Dada	หน้าอก
Perut	ท้อง	Pinggul	สะโพก
Belakang	หลัง	Punggung	ก้น
Jari tangan	นิ้วมือ	Jari kaki	นิ้วเท้า
Ibu jari	นิ้วโป้ง	Jari telunjuk	นิ้วชี้
Jari hantu	นิ้วกลาง	Jari manis	นิ้วนาง
Jari kelengkeng	นิ้วก้อย		

2.1 บทสนทนาเกี่ยวกับสุขภาพ (Kesehatan)

Dokter gigi (หมอฟัน)

Maria: Dokter, tolong bantu saya.
คุณหมอ กรุณาช่วยฉันด้วย

Dokter gigi: Kamu sakit gigi sudah lama? Dan sakit sekalikah?
คุณปวดฟันมานานหรือยัง? และปวดมากไหม?

Maria: Lumayan. Tapi waktu makan sakit ya.
พอสมควร แต่เวลาเคี้ยวอาหารจะเจ็บ

Dokter gigi: Oh gitu. Dokter merawat ya.
โฮ้ เช่นนั้น หมอตรวจดูก่อนนะ

คำศัพท์ (Kosa-kata)

Tolong	ช่วย	bantu	ช่วย
Lama	นาน	Sekali	มาก
Lumayan	พอสมควร	Merawat	ตรวจ

คำศัพท์เพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคต่างๆ

Sakit kepala	ปวดศีรษะ	Sakit gigi	ปวดฟัน
Sakit perut	ปวดท้อง	Sakit belakang	ปวดหลัง
Batuk	ไอ	Pening kepala	เวียนศีรษะ

Selesema	อาการหวัด	Demam	อาการมีไข้
Hidung sumbat	คัดจมูก	Bersin	จาม
Penyakit jantung	โรคหัวใจ	Penyakit kanser	โรคมะเร็ง

3. ไวยากรณ์ (Tata-bahasa)

การสร้างประโยคพื้นฐาน

Subjek + kata kerja + Keterangan

ประโยคแรก	**Subjek**	**+**	**Predikat**		
	Nomina/pronominal		**Adjektiva**		

ตัวอย่าง	Saya	tinggi.	
	Rudi	pendek.	
	Mereka	cerdik.	
	Dia	baik hati.	

ประโยคที่สอง	**Subjek**	**+**	**Predikat**	**+**	**Keterangan**
	Nomina/pronominal		**nomina**		

ตัวอย่าง	Saya	orang Thai.	
	Dia	pelajar	di sekolah kanak-kanak.
	Mereka	pegawai	di pejabat berita.

ประโยคที่สาม	**Subjek**	**+**	**Predikat**	**+**	**Keterangan**
	Nomina/pronominal		**verba**		

ตัวอย่าง	Saya	tidur.	
	Anna	pergi	ke Ferancis.
	Mereka	belajar	di universiti.

ไวยากรณ์ (Tata bahasa)

หากต้องการสร้างประโยคคำถาม จำเป็นที่จะต้องใช้ประโยคคำถาม ได้แก่ apa, siapa, berapa, kapan, di mana, ke mana, dari mana, bagaimana dan apakah.

1. **ประโยคคำถาม**

Apa:

Kamu	makan	*apa*?
Saya	makan	roti.
Saya tidak	makan	roti.

Siapa:

Perempuan	itu	*siapa*?
Perempuan	itu	adik perempuan saya.
Saya	tidak	tahu.
Ini	kereta	*siapa*?
Ini	kereta	saya.
Ini bukan	kereta	saya.

Berapa:

Berapa		umur Dina?
Umur Dina		sepuluh tahun.

Kapan:

Kapan	Bapa	pulang	dari pejabat?
Bapa	pulang	dari pejabat	pukul 7 malam.

di mana, ke mana, dari mana:

Di mana	Doni	tinggal?
Doni	tinggal	di rumah.
Ke mana	Ibu	pergi?
Ibu	pergi	ke pasar.
Dari mana	Azimah	berasal?
Azimah	berasal	dari Thailand.

Bagaimana = อย่างไร

- Bagaimana pembantu baru Puan ?	คนรับใช้คนใหม่ ของคุณเป็นอย่างไร ?
Tidak begitu rajin.	ไม่ค่อยขยันเลย
- Bagaimana rumah Anda ?	บ้านของคุณเป็นอย่างไร ?
Besar dan bagus sekali.	ใหญ่และดีมาก
- Bagaimana rasa durian ?	รสชาติทุเรียนเป็นอย่างไร?
Manis sekali.	หวานมาก
- Bagaimana kabarnya ?	ข่าวคราวเขาเป็นอย่างไร?
Khabar baik.	สบายดี

2. **คำแสดงคำถาม การเติมคำว่า -kah ลงท้ายประโยค เช่น**

การใช้ apa ในประโยคคำถามเพื่อตอบรับหรือปฏิเสธ หากต้องการเน้นคำถามเราสามารถเพิ่มคำเติม -kah เข้าไปข้างหลัง apa ได้ เช่น

Apakah rumah kamu juga besar ? บ้านของเธอก็ใหญ่ด้วยใช่ไหม ?

คำว่า -kah เป็นคำปัจจัยแสดงคำถามในลักษณะการเน้น โดยต่อท้ายคำที่ต้องการถามเน้นนั้น

ตัวอย่าง

Inikah rumah Bapa ?	นี่หรือบ้านของคุณ ?
Sakitkah ibumu ?	แม่ของเธอป่วยหรือ ?
Bukankah Amin cinta kepada isterinya ?	อามินรักภรรยาของเขาไม่ใช่หรือ ?
Belajarkah mereka itu ?	พวกเขาเหล่านั้นเรียนหรือ ?

นอกจากจะใช้คำว่า apa หรือเติม -kah เข้าไปในประโยคคำถามเพื่อตอบรับหรือปฏิเสธแล้ว ยังสามารถใช้ประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถามเพียงแต่ใช้ท่วงทำนองเสียงสูง

ตัวอย่าง

Kamu masih tinggal di pinggir kota ?	เธอยังคงอยู่นอกเมืองใช่ไหม ?
Ini rumah Bapa?	นี่บ้านของคุณใช่ไหม ?
Adik mau naik bis ?	น้องอยากขึ้นรถประจำทางใช่ไหม ?

3. **การใช้คำว่า bukan ในประโยคคำถาม**

“ Bukan” แปลว่าไม่ใช่ ต่อท้ายประโยคบอกเล่า จะทำให้ประโยคนั้นกลายเป็นประโยคคำถาม

ตัวอย่าง

Buku itu mahal, bukan ?	หนังสือเล่มนั้นแพงไม่ใช่หรือ ?
Nama guru itu Rohana, bukan ?	ครูคนนั้นชื่อโรฮานาไม่ใช่หรือ ?
Udin sudah sembuh, bukan ?	อูดินฟื้นไข้แล้วไม่ใช่หรือ ?

4. คำตอบรับและตอบปฏิเสธ

คำตอบสำหรับประโยคคำถามเพื่อตอบรับและตอบปฏิเสธ มี 2 ลักษณะ ดังตัวอย่าง

1. Sakitkah bapamu ? พ่อเธอป่วยใช่ไหม ?

Tidak, Tidak sakit ไม่, ไม่ป่วย

Ya. Sakit. ใช่ ป่วย

2. Adikmukah itu ? นั่นน้องเธอใช่ไหม ?

Ya. Betul ใช่ ถูกแล้ว

Bukan. Bukan adik saya. ไม่ใช่. ไม่ใช่น้องฉัน

การตอบรับประโยคทั้ง 2 ลักษณะ จะใช้คำว่า "ya" แปลว่า ใช่

การตอบปฏิเสธหากถามลักษณะหรืออาการจะใช้คำว่า "tidak" แปลว่า "ไม่ใช่" ดังประโยคลักษณะที่ 1 แต่หากในประโยคมีคำกริยาช่วย *"sudah" แปลว่า "แล้ว"* จะใช้คำตอบปฏิเสธ ว่า "belum" แปลว่า "ยัง"

ตัวอย่าง

Sudah datangkah kawanmu ? มาแล้วหรือเพื่อนเธอ ?

Belum. Belum datang ยัง. ยังไม่มา

หากถามเกี่ยวกับคำนาม คำตอบปฏิเสธจะใช้ "bukan" แปลว่า ไม่ใช่ ดังประโยคลักษณะที่ 2

ตัวอย่างประโยคปฏิเสธโดยใช้ tidak และ bukan

1. Mereka itu bukan anggota kita.	พวกเขาเหล่านั้นไม่ใช่สมาชิกของเรา
2. Gunung yang tinggi itu bukan gunung Semeru.	ภูเขาที่สูงนั่นไม่ใช่ภูเขาเซอเมรู
3. Mereka tidak bekerja sekarang.	ตอนนี้พวกเขาไม่เรียนหนังสือ
4. Dia bukan guru.	เขาไม่ใช่คุณครู
5. Yang hitam itu bukan kereta bapa.	คันสีดำนั้นไม่ใช่รถของพ่อ
6. Amat bukan penari.	อามัตไม่ใช่นักรำ
7. Lelaki itu tidak tidur.	ชายหนุ่มนั่นไม่หลับ
8. Barang ini tidak mahal.	ของชิ้นนี้ไม่แพง
9. Rumah saya tidak jauh.	บ้านของฉันไม่ไกล
10. Adikmu tidak pandai.	น้องเธอไม่เก่ง

ประโยคปฏิเสธอีกลักษณะหนึ่งจะใช้คำว่า "tanpa" แปลว่า "ปราศจาก, ไม่มี"

ตัวอย่าง

Dia datang tanpa sepatu.

เขามาโดยไม่ใส่รองเท้า

Orang tua itu minum kopi tanpa gula.

คนแก่คนนั้น ดื่มกาแฟไม่ใส่น้ำตาล

Saya tidak bisa makan <u>tanpa</u> sendok dan garpu.

ฉันไม่สามารถกินโดยไม่ใช้ช้อนและส้อมได้

Dia datang <u>tanpa</u> isterinya.

เขามาโดยไม่มีภรรยาของเขา

รูปแบบประโยค

คำปฏิเสธสามารถอยู่หน้าคำดังตัวอย่างข้างล่างนี้

tidak + กริยาช่วย + กริยา

tidak + คุณศัพท์

bukan + คำนาม

tanpa + คำนาม

ตัวอย่างประโยคปฏิเสธที่มีคำกริยาช่วยตามหลัง

Isteri saya <u>tidak suka</u> minum kopi.

ภรรยาของผมไม่ชอบดื่มกาแฟ

Anak sekolah itu <u>tidak mau</u> berangkat ke sekolah.

นักเรียนคนนั้นไม่อยากไปโรงเรียน

Dia <u>tidak boleh</u> bekerja di pejabat bapa.

เขาไม่สามารถทำงานที่สำนักงานของพ่อได้

Temannya <u>tidak perlu</u> memakai payung.

เพื่อนของเขาไม่จำเป็นต้องใช้ร่ม

Suami kakak saya <u>tidak berani</u> bertemu dengan anaknya.

สามีพี่สาวฉันไม่กล้าพบกับลูกของเขา

บทที่ 6 (Pelajaran 6)

สถานการณ์ต่างๆ

1. บทสนทนาในครอบครัว (Percakapan)

Nur: Keluarga kamu ada berapa orang?
ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน

Dian: Keluarga saya ada 4 orang. Kalau keluarga kamu?
ครอบครัวของฉันมี 4 คน แล้วครอบครัวคุณล่ะ

Nur: Keluarga saya ada 5 orang. Ada bapa, Ibu, Kakak perempuan, abang lelaki, dan saya. Kamu ada kakak perempuan?
ครอบครัวของฉันมี 5 คน มีพ่อ แม่ พี่สาว พี่ชาย และฉัน คุณมีพี่สาวไหม

Dian: Ada juga. Saya ada kakak perempuan 1 orang.
มีเหมือนกัน ฉันมีพี่สาวคนหนึ่ง

Nur: Kakak perempuan kamu sudah menikah?
พี่สาวของคุณแต่งงานหรือยัง

Dian: Ya. Sudah dan sudah punya anak lelaki 1 orang.
ใช่ แต่งงานแล้วและมีลูกชาย 1 คน

Nur: Wow, apong kamu bagaimana?
ว้าว, หลานของคุณเป็นอย่างไรบ้าง

Dian: Apong saya tampan dan buas sekali.
หลานของฉันหล่อและซนมาก

คำศัพท์เพิ่มเติม (Kosa-kata tambah)

Menikah	แต่งงาน	Tampan	หล่อ
Buas	ซน	Bagaimana	อย่างไรบ้าง
Dan	และ	Orang	คน

2. บทสนทนาในห้องเรียน (Percakapan)

Guru: Pelajar sudah selasai membuat kerja sekolah?
นักเรียนทำการบ้านเสร็จหมดหรือยัง

Pelajar: Minta maaf guru. Kami belum selasai kerja sekolah, karena minggu lalu kami pergi ke Kalasin ya.
ขอโทษครับ/ค่ะ คุณครู พวกเรายังทำการบ้านไม่เสร็จ เพราะอาทิตย์ที่แล้วพวกเราไปกาฬสินธุ์

Andi: Permisi boleh saya masuk bilik belajar.
ขออนุญาตเข้าห้องเรียนครับ

Guru:	Oh silakan. Kenapa kamu terlambat? เชิญ ทำไมคุณถึงมาสาย
Andi:	Karena ibu saya sakit harus pergi ke hospital dulu ya. เพราะว่าแม่ของผมไม่สบาย จึงต้องไปโรงพยาบาลก่อนครับ
Guru:	Oh gitu. Pelajar membuat kerja sekolah bab 3 ya. อ๋อ อย่างนั้น นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกบทที่ 3
Pelajar:	Guru, bab 3 susah sekali. Angka 5 kami tidak faham. คุณครูครับ/ค่ะ บทที่ 3 ยากมาก ข้อที่ 5 พวกเราไม่เข้าใจ
Guru:	Coba membaca yang baik. Karena saya sudah mengajar semua. ลองอ่านดีๆ เพราะว่าฉันได้สอนทุกอย่างแล้ว

คำศัพท์ (Kosa-kata)

Pelajar/anak sekolah	นักเรียน	Kerja sekolah	การบ้าน
Permisi	ขออนุญาต	Boleh	อนุญาต
Masuk	เข้า	Bilik belajar	ห้องเรียน
Terlambat	สาย	sakit	ป่วย
Membuat	ทำ	Bab	บทที่
Angka	ข้อ	Faham	เข้าใจ
Mengajar	สอน	Membaca	อ่าน

3. ไวยากรณ์ (Tata-tata bahasa)

1. **ประโยคคำสั่ง** คือประโยคบอกเล่าแต่แตกต่างกันที่น้ำเสียง

ตัวอย่าง	Duduk di kursi itu!	นั่งเก้าอี้ตัวนั้น !
	Pergi ke dapur sekarang !	ไปในครัวเดี๋ยวนี้ !

ถ้าต้องการให้ลดน้ำหนักคำสั่งลง สามารถเติม -lah ต่อท้ายคำกริยาในประโยค

ตัวอย่าง	Duduklah di kursi itu !	นั่งเก้าอี้ตัวนั้นเสีย
	Pergilah ke dapur sekarang !	ไปตลาดเสียเดี๋ยวนี้

หากเป็นคำสั่งห้ามใช้คำว่า jangan = อย่า

ตัวอย่าง	Jangan pergi !	อย่าไป !
	Jangan nangis !	อย่าร้องไห้ !
	Jangan hisap rokok !	อย่าสูบบุหรี่ !

2. **ประโยคขอร้อง ใช้คำว่า tolong = ช่วย**

ตัวอย่าง	Tolong buka pintu.	ช่วยเปิดประตูหน่อย
	Tolong ambil pensel.	ช่วยเอาดินสอให้หน่อย

3. **ประโยคชักชวน ใช้คำว่า mari = มา.....เถอะ**

ตัวอย่าง Mari kita berangkat. มาพวกเราเดินทางกันเถอะ

Mari menyanyi berserma-sama. มาร้องเพลงพร้อมกันเถอะ

หากประโยคนั้นเป็นประโยคเชิญชวนที่ใช้คำว่า silakan = เชิญ

ตัวอย่าง Silakan baca ! เชิญอ่าน !

Silakan menunggu di luar ! เชิญคอยข้างนอก !

Silakan hisap rokok ! เชิญสูบบุหรี่ !

4. **การใช้คำเชื่อม juga, dan และ tetapi**

juga = ด้วย

dan = และ

tetapi = แต่

คำว่า juga จะใช้กับประโยคที่มีเนื้อหาคล้อยตามกัน โดยจะอยู่ตำแหน่งหน้าคำกริยา หรืออาจอยู่หลังประโยคเลย ประโยคคล้อยตามที่มีคำว่า dan จึงมักมีคำว่า juga อยู่ด้วย

ตัวอย่าง Saya juga suka nasi goreng.

ฉันก็ชอบข้าวผัดเหมือนกัน

Peter seorang pelukis dan Mary juga.

ปีเตอร์คือจิตรกรคนหนึ่งและแมรี่ก็เหมือนกัน

Kami penganut agama Islam dan mereka itu juga.

พวกเราเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามและพวกเขาเหล่านั้นก็เหมือนกัน

คำว่า tetapi ใช้กับประโยคที่มีเนื้อหาขัดแย้งกัน

ตัวอย่าง Kamar mandi ibu luas, tetapi kamar mandi saya sempit.

ห้องน้ำของแม่กว้างแต่ห้องน้ำของฉันแคบ

Kakak mau ke panggong wayang, tetapi adik mau tinggal di rumah.

พี่สาวอยากไปดูหนังแต่น้องอยากอยู่บ้าน

คำเชื่อมประโยค

มีดังต่อไปนี้

Tetapi (แต่) ใช้เชื่อมประโยคที่ขัดแย้งกัน

Dan (และ) ใช้เชื่อมประโยคที่คล้อยตามกัน

Lalu, Kemudian (หลังจากนั้น) ใช้เชื่อมประโยคที่สัมพันธ์กัน เช่น

Dia pandai **tetapi** malas. เขาฉลาดแต่ขี้เกียจ

Saya makan nasi goreng **dan** minum teh. ฉันกินข้าวผัดและดื่มชา

Anda jalan terus **lalu** belok kiri. คุณเดินตรงไปหลังจากนั้นเลี้ยวซ้าย

บทที่ 7 (Pelajaran 7)

กิจวัตรประจำวัน (Kegiatan sehari-hari)

1. บทอ่าน (Bacaan)

Kegiatan sehari-hari saya. Setiap pagi dari Isnin sampai Sabtu, saya bangun pukul 6 pagi. Setelah sarapan, saya pergi ke sekolah dengan basikal. Kira-kira waktu sekitar 20 menit dari rumah saya ke sekolah saya. Biasanya, saya belajar di sekolah sampai 11:30 saya pulang ke rumah pada siang hari untuk makan siang dengan keluarga saya. Petang hari saya mengikuti kursus bahasa Inggris dan komputer. Saya selalu pulang tepat pada waktunya untuk makan malam pukul 7:30 malam. Setelah makan malam, sementara Ibu bapa saya sedang menonton telivisyen di bilik tamu, saya membaca buku atau mempersiapkan untuk sekolah di kamar saya sendiri. Saya bebas di akhir semua. Pada hari Minggu pagi, saya bangun lambat dari biasanya. Lalu saya sering pergi berbelanja di pasar dengan teman-teman. Kadang-kadang kita pergi untuk piknik di pedesaan. Pada hari Minggu hujan, saya tinggal di rumah membaca buku dan mendengar meuzik. Saya cukup senang dengan kegiatan sehari-hari saya.

คำศัพท์ (Kosa-kata)

Kegiatan	กิจวัตรประจำวัน	Bangun	ตื่นนอน
Setiap hari	ทุกวัน	Sarapan	อาหารเช้า
Basikal	รถจักรยาน	telivisyen	โทรทัศน์
Bilik tamu	ห้องรับแขก	Buku	หนังสือ
Kamar	ห้อง	sendiri	ตัวเอง, คนเดียว
Bebas	ว่าง, อิสระ	Belanja	ซื้อของ
Pasar	ตลาด	Pedesaan	หมู่บ้าน
Meuzik	ดนตรี	Dengar	ฟัง

2. บทสนทนา (Percapakapan)

Fandi: Selamat pagi guru. Apa kabar?
สวัสดีตอนเช้าครับคุณครู สบายดีไหมครับ

Guru: Pagi, Khabar baik. Kamu apa kabar?
สวัสดี, สบายดี แล้วเธอล่ะ

Fandi: Khabar baik juga.
สบายดีเหมือนกันครับ

Guru: Hari ini kamu bangun pukul berapa?
วันนี้คุณตื่นนอนกี่โมง

Fandi: Hari ini saya bangan pukul 5 pagi, setelah itu mandi dan kira-kira pukul 6.30 saya makan sarapan ya.
วันนี้ผมตื่นนอน 5 โมงเช้า หลังจากนั้นอาบน้ำและประมาณ 6.30 ผมทานอาหารเช้า

Guru: Kamu makan apa?
คุณกินอะไร

Fandi: Saya makan nasi goreng.
ผมกินข้าวผัด

Guru: Kamu pergi ke sekolah pukul berapa dan bagaimana?
คุณมาโรงเรียนเวลาเท่าไรและมาอย่างไร

Fandi: Saya pergi ke sekolah pukul 7 pagi dengan basikal.
ผมมาโรงเรียนเวลา 7 โมงเช้าด้วยรถจักรยาน

คำศัพท์ (Kosa-kata)

Apa kabar?	สบายดีไหม	Khabar baik	สบายดี
Pukul berapa?	เวลาเท่าไร	Mandi	อาบน้ำ
Setelah itu	หลังจากนั้น	kira-kira	ประมาณ
Nasi goreng	ข้าวผัด	makan	กิน

3. ไวยากรณ์ (Tata-tata bahasa)

ตามหลักภาษามาลายู มีคำบอกเวลาอยู่จำนวนหนึ่งเพื่อบอกอดีต ปัจจุบันและอนาคต แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าคำกิริยาไม่ได้เปลี่ยนตามคำบอกเวลาเช่นภาษาอังกฤษ

คำบอกเวลาปัจจุบัน

Hari ini, Minggu ini, Bulan ini, Tahun ini.
วันนี้ อาทิตย์นี้ เดือนนี้ ปีนี้

คำบอกเวลาในอดีต

Kemarin, minggu lalu, tahun lalu
เมื่อวานนี้ อาทิตย์ที่แล้ว ปีที่แล้ว

คำบอกเวลาในอนาคต

Besok, minggu depan, bulan depan, akan
พรุ่งนี้ อาทิตย์ถัดไป เดือนหน้า จะ

คำบอกความต่อเนื่อง/ กำลังกระทำบางอย่างอยู่

Lagi, sedang

คำบอกอนาคต/จะทำบางอย่างในอนาคต

Sudah, belum

Preposisi (คำบุพบท)

คำเพื่อบ่งบอกสถานที่ในภาษามาลายูมีอยู่หลายคำ แต่มีคำหลักๆ เพียงไม่กี่คำ ได้แก่

Di	ใช้เพื่อบ่งบอกสถานที่ที่เรากำลังอยู่ในปัจจุบัน
Ke	ใช้เพื่อบ่งบอกสถานที่ที่เรากำลังจะไป มักใช้คู่กับคำว่า “pergi” (ไป)
Dari	ใช้เพื่อบ่งบอกสถานที่ที่เราจากมา

ตัวอย่าง

Bapa sedang bekerja **di** pejabat.

พ่อกำลังทำงาน**ที่**สำนักงาน

Kami ingin pergi **ke** Bangkok.

พวกเราต้องการ**ไป**กรุงเทพฯ

Orang asing itu datang **dari** Indonesia.

คนต่างชาตินั้น**มาจาก**อินโดนีเซีย

นอกจากนี้ยังมีอีกกลุ่มคำหนึ่งที่เป็นคำบุพบท และมักใช้ควบคู่กับคำบุพบทข้างต้น คือ *Dalam (ข้างใน), luar (ข้างนอก), atas (ข้างบน), bawah (ข้างล่าง), depan (ข้างหน้า), belakang (ข้างหลัง), sebelah (ข้างๆ ถัดไป), dekat (ใกล้)*

Dalam	Ibu di dalam bilik tidur.
	แม่อยู่ในห้องนอน
Luar	Anak itu tidak mau menunggu di luar.
	เด็กคนนั้นไม่ต้องการรอข้างนอก
Atas	Kucing naik ke atas meja.
	แมวปีนขึ้นบนโต๊ะ
Bawah	Dia ambil sepatu dari bawah meja.
	เขาหยิบรองเท้าจากใต้โต๊ะ

ตัวอย่างประโยค

Hari ini saya minum teh.	วันนี้ฉันดื่มชา
Kemarin saya minum teh.	เมื่อวานนี้ฉันดื่มชา
Besok saya minum teh.	พรุ่งนี้ฉันจะดื่มชา
Saya *sudah* minum teh.	ฉันดื่มชาแล้ว
Saya *sedang* minum teh.	ฉันกำลังดื่มชา

บทที่ 8 (Pelajaran 8)
ตัวเลข, วัน, เดือนและปี

1. ตัวเลข (Angka)

1	satu	2	dua
3	tiga	4	empat
5	lima	6	enam
7	tujuh	8	lapan
9	sembilan	10	sepuluh
11	sebelas	12	dua belas
20	dua puluh	21	dua puluh satu
30	tiga puluh	100	seratus
101	seratus satu	1.000	seribu
1.001	seribu satu	10.000	sepuluh ribu
100.000	seratus ribu		
1.000.000	sejuta		

1.1 ทำความรู้จักกับเงินตรามาเลเซีย

2. วัน เดือน ปี (Hari Bulan Tahun)

วันอาทิตย์	Ahad	อาฮัด	วันจันทร์	Isnain	อิสฺไนนฺ
วันอังคาร	Selasa	เซอ-ลา-ซา	วันพุธ	Rabu	รา-บู

วันพฤหัสบดี	Khamis กา-มิส	วันศุกร์	Jumaat จุม-อัต
วันเสาร์	Sabtu ซัป-ตู	วันสุดสัปดาห์	Hari cuti ฮารี จูตี
เดือนมกราคม	Januari จันนัวรี	เดือนกุมภาพันธ์	Februari แฟบบัวรี
เดือนมีนาคม	Maret มาเริต	เดือนเมษายน	April อาปริล
เดือนพฤษภาคม	Mei เม	เดือนมิถุนายน	Juni จูนี
เดือนกรกฎาคม	Juli จูลี	เดือนสิงหาคม	Agustus อากูสตุส
เดือนกันยายน	September แซ็บแทมเบอรฺ		
เดือนตุลาคม	Oktober อ๊อคโตเบอรฺ		
เดือนพฤศจิกายน	November โนแฟมเบอรฺ		
เดือนธันวาคม	Desember เดแซมเบอรฺ		

3. Waktu (เวลา)

คำว่า “เวลา” ที่ใช้กับตัวเลข จะใช้คำว่า pukul หรือ jam ก็ได้แต่หากเป็นภาษาทางการจะใช้คำว่า pukul ส่วน jam จะใช้ในกรณีภาษาพูด

Contoh:	pukul sembilan pagi.	09.00 น.
	pukul sembilan malam	21.00 น.
	pukul setengah tiga petang	14.30 น.
	pukul enam lewat lima belas menit pagi.	6.15 น.
	pukul enam kurang lima belas menit malam.	5.45 น.

สำนวนการบอกเวลา จะมีคำว่า

lewat = ผ่าน

kurang = ขาด

และบอกช่วงเวลาตามหลัง เช่น 9 โมงเช้า 12 โมงกลางคืน เช่น

Pagi ini saya bangun jam 6.

Contoh: Pukul setengah sepuluh หมายความว่าอีกครึ่งชั่วโมงจะถึงเวลา 10 นาฬิกา

ช่วงเวลาที่สามารถต่อท้ายเวลานาฬิกามีคำว่า

pagi	เช้า
siang	เที่ยง
petang	เย็น
malam	กลางคืน

คำว่า เที่ยงคืน จะใช้คำว่า setengah malam

หากต้องการกล่าวถึง เวลาที่ผ่านมาไม่นาน จะใช้คำว่า tadi แปลว่า เมื่อกี้นี้ หรือ นำเอาคำ tadi ไปไว้ข้างหน้าเวลา เช่น

tadi pagi เมื่อเช้านี้

tadi siang เมื่อตอนเที่ยงนี้

tadi petang เมื่อตอนเย็นนี้

tadi malam เมื่อคืนนี้

contoh: Tadi ada teman kamu ke sini. เมื่อกี้นี้เพื่อนของเธอมาที่นี่

Tadi pagi saya tidak sarapan. เมื่อเช้านี้ฉันไม่ได้ทานข้าวเช้า

Tadi siang Ibu pergi ke pasar. เมื่อตอนเที่ยงแม่ไปตลาด

และถ้าจะกล่าวถึงเวลาที่มาถึงในระยะเวลาอันใกล้ใช้คำว่า nanti แปลว่า เดี๋ยว หรือนำเอาคำว่า nanti ไปไว้ข้างหน้าเวลา เช่น

nanti เดี๋ยว, ทีหลัง

nanti sore เย็นนี้

nanti malam คืนนี้

contoh: Nanti malam. Saya akan jalan-jalan. เดี๋ยวตอนค่ำ ฉันจะออกไปเที่ยว

Jangan khawatir. Ini soal nanti. อย่ากังวลไปเลย นี่เป็นปัญหาทีหลัง

(ศิริพร มณีชูเกตุ, 2542, 48-49)

4. ปี (tahun)

ในการอ่านปีคริสตศักราช สามารถอ่านได้ 2 แบบ

แบบที่ 1 อ่านที่ละ 2 หลัก

Contoh: 1989 = tahun sembilan belas lapan puluh sembilan.

แบบที่ 2 อ่าน 4 หลัก

Contoh: 1989 = tahun seribu sembilan ratus lapan puluh sembilan.

4.1 คำบอกเวลา

hari ini = วันนี้

kemarin dulu = เมื่อวานซืน

kemarin = เมื่อวานนี้

besok = พรุ่งนี้

lusa = มะรืน

(Teguh Basuki dan tim penulis 1999, 53-55)

บทที่ 9 (Pelajaran 9)
อาหาร

อาหารประจำชาติมาเลเซีย (Makanan Malaysia)

อาหารมาเลเซีย มีลักษณะเด่นอยู่ที่การใช้สมุนไพร เครื่องเทศ พริก มีรสเผ็ด และมักจะใช้ผงกะหรี่ คนในปีนังไม่ว่าจะเป็นคนอินเดีย คนจีนหรือคนมาเลเซียเองชอบทานอาหารที่มีผงกะหรี่และไม่มีใครปฏิเสธอาหารที่มีผงกะหรี่ สมุนไพรที่นำมาประกอบอาหารนอกจากสมุนไพรท้องถิ่นซึ่งมีอยู่มากมาย บางครั้งยังมีการรวมสมุนไพรหลายชนิดเข้าด้วยกัน เพื่อให้มีกลิ่นหอม มักใช้ในการผัดข้าว อาหารมาเลเซียส่วนใหญ่อาจจะเรียกได้ว่าเป็นอาหารมุสลิม เพราะไม่ใช้เนื้อหมู และไม่ใส่ไวน์ เนื้อสัตว์ที่นิยมรับประทานกันจึงเป็น เนื้อไก่ เนื้อวัว เนื้อแพะ เนื้อแกะ และ อาหารทะเล และภูมิภาคของมาเลเซีย อาหารจะมีลักษณะเฉพาะต่างกัน ในปีนังจะใช้ผงกะหรี่ในการประกอบอาหารมาก เพราะคนส่วนใหญ่ชอบผงกะหรี่ ขณะที่ทางตอนใต้ของประเทศจะนิยมใช้กะทิ คล้ายกับอาหารไทย โดยจะใช้กะทิกับอาหารเกือบทุกอย่าง ข้าว เป็นอาหารจานหลักในทุกมื้อของอาหารมาเลเซียเหมือนอาหารไทย ต่างกับอาหารยุโรปที่บางมื้อเป็นขนมปัง บางมื้อเป็นเนื้อ หลายคนเห็นหน้าตาอาหารมาเลเซียคล้ายกับอาหารอินเดีย แต่ อาหารอินเดียจะใช้กะทิเป็นส่วนผสมน้อยมาก ในอาหารมาเลเซียยังมีเครื่องจิ้มคล้ายน้ำพริกกะปิ เรียกว่า ซัมบัล (Sambal) ทำจากพริกป่น หัวหอมและน้ำมะขาม เป็นส่วนหนึ่งของสำรับอาหารของชาวมาเลเซีย นอกจากนี้ยังนิยมใช้ กะปิ ในการปรุงอาหารแทบทุกชนิดไม่ว่าจะผัดหรือแกง

1. บทสนทนา

A: Selamat pagi Somchai. Sudah makan?
สวัสดีค่ะ สมชาย ทานข้าวแล้วหรือยังคะ

B: Selamat pagi, Fauziah. Saya belum makan lagi. Fauziah sudah makan pagi?
สวัสดีครับ คุณเฟาซีอาห์ ผมยังไม่ทานข้าวครับเฟาซีอาห์ท่านอาหารเช้าแล้วหรือยังครับ

A: Saya pun belum makan lagi.
ฉันก็ยังไม่ทานข้าวเช่นกันค่ะ

B: Kalau begitu, mari kita pergi makan pagi bersama-sama.
ถ้าอย่างนั้น เราไปทานอาหารเช้าด้วยกันนะครับ

A: Baiklah. Kita makan di mana?
ได้ค่ะ เราจะทานที่ไหนดีคะ

B: Bagaimana di kedai mamak di depan pintu sekolah?
ที่ร้านอาหารชาวมามัก (มุสลิมเชื้อสายอินเดีย) หน้าประตูโรงเรียนดีไหมครับ

A: Bagus jom.
ดีมากค่ะ

2. อาหารมื้อต่างๆ ในภาษามลายู เรียกว่า

Sarapan/ Makan pagi อาหารเช้า

Makan siang อาหารเที่ยง

Makan malam อาหารค่ำ

คำว่า mari kita ใช้เพื่อชวนเพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น

Mari kita belajar bahasa Melayu. เราเรียนภาษามลายูกันเถอะ

คำว่า baiklah มาจากคำว่า baik (ดี) แต่ในบริบทเช่นนี้ หมายความว่า โอเค ตกลง ได้เลย ฯลฯ

คำศัพท์ (Kosa kata)

lagi	อีก , ยัง	tidur	นอน
bangun	ตื่น	tua	แก่
lapar	หิว	sampai	ถึง , มาถึง
habis	หมด	kalau	ถ้า
begitu	อย่างนั้น	bersama-sama	พร้อมกัน , ด้วยกัน

3. ไวยากรณ์

Sudah makan? ทานข้าวแล้วหรือยัง หรือ Kamu sudah makan?

เช่นเดียวกันกับคนไทย คนมาเลเซียก็นิยมทักทายเพื่อนที่สนิท โดยถามว่า “ทานข้าวแล้วหรือยัง ” **ภาษามลายูบอกว่า** Sudah makan? ทานข้าวแล้วหรือยัง

ถ้าทานเรียบร้อยแล้ว ตอบว่า Sudah. หรือ Sudah makan.

ในเมื่อยังไม่ทานข้าว ตอบว่า Belum lagi./ Belum makan lagi. ยังไม่ (ทานข้าว)

ที่นี่ให้สังเกตว่า คำว่า *sudah* และ *belum* เป็น kata bantu (คำกริยาช่วย) คำว่า sudah บ่งบอกว่าการกระทำหรือสถานภาพได้เกิดขึ้นในอดีตและทำเสร็จเรียบร้อยแล้วเช่นเดียวกันกับคำว่า “แล้ว ” ของภาษาไทย ส่วนคำว่า belum เป็นคำปฏิเสธที่บ่งบอกว่าการกระทำหรือสถานภาพนั้นยังไม่เกิดขึ้น เช่นเดียวกันกับคำว่า “ยังไม่” ของภาษาไทย

Kata bantu ในภาษามลายู สามารถใช้กับคำกริยา คำวิเศษณ์ และคำบุพบท kata bantu จำเป็นต้องนำหน้าคำเหล่านี้ เช่น

คำกิริยา sudah tidur นอนแล้ว ไม่ใช่ *tidur sudah

Belum bangun ยังไม่ตื่นนอน ไม่ใช่ *bangun belum

คำวิเศษณ์ sudah tua แก่แล้ว

belum lapar ยังไม่หิว

คำบุพบท sudah di Kuala Lumpur อยู่ที่กัวลาลัมเปอร์แล้ว

คำว่า belum มักจะใช้เป็นคู่กับคำว่า lagi ซึ่งหมายถึง อีก เช่น

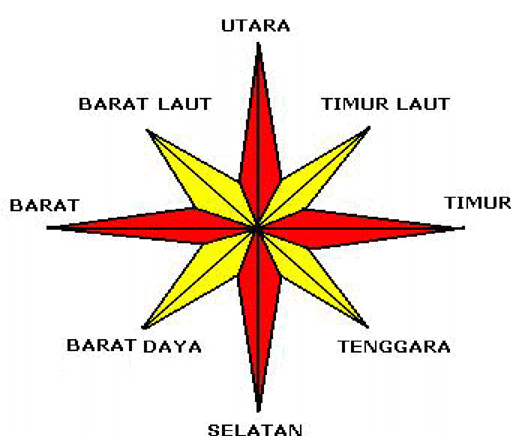
Belum sampai lagi ยังไม่ (มา) ถึง

Belum habis lagi ยังไม่หมด

บทที่ 10 (Pelajaran 10)
การท่องเที่ยวและซื้อของ

มาเลเซียเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งทางธรรมชาติและห้างสรรพสินค้า จะได้สัมผัส ทั้งธรรมชาติ วิถีชีวิตแบบดั้งเดิม และสภาพสังคมเมือง รัฐบาล มาเลเซียได้ทุ่มลงทุนมหาศาล เพื่อสร้างเมืองที่ทันสมัยให้เป็น “จุดขาย” พร้อมกับส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ชายหาด เกาะแก่งที่สวยงาม การเที่ยวแบบผจญภัย และการดำน้ำทะเลลึก สถานที่ท่องเที่ยวในมาเลเซียที่นักท่องเที่ยวนิยมไปมากที่สุดเห็นจะเป็นการเที่ยวชมวิวทิวทัศน์ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ถ่ายรูปกับหอคอยสูงเสียดฟ้า เคแอล ทาวเวอร์ ที่มีความสูงอันดับ 4 ของโลก และยังมีตึกแฝดทวิน ทาวเวอร์ ที่สูงที่สุดในโลก 451 เมตร และอนุสาวรีย์ทหารอาสา

1. ทิศทาง

บทสนทนา 1 (Percakapan 1)

Pembeli: Juru jual ada di sini?
แม่ค้าอยู่ไหมครับ

Juru jual: Ada ya. Kamu ingin beli apa? Silakan masuk di dalam.
อยู่ค่ะ คุณต้องการซื้ออะไร เชิญข้างในก่อนค่ะ

Pembeli: Saya mau beli sabun 1, syampu 1, ubat gigi dan berus gigi 1 juga ya.
ฉันต้องการซื้อสบู่ 1 ก้อน แชมพู 1 ขวด ยาสีฟันและแปรงสีฟันอย่างละ 1ครับ

Juru jual: Mau apa lagi?
ต้องการอะไรอีกไหม

Pembeli: Oh! Ada bedak bukan?
โฮ้! มีแป้งทาตัวไหมครับ

Juru jual: Ada, ingin berapa?

มี ต้องการเท่าไรครับ

Pembeli: Satu saja.

กระป๋องเดียวครับ

Juru jual: Ya sudah. Ini barang semua.

เรียบร้อยแล้ว นี่ของทั้งหมด

Pembeli: Semua berapa?

ทั้งหมดเท่าไร

Juru jual: Semua 250 Bath.

ทั้งหมด 250 บาท

คำศัพท์ (Kosa-kata)

Beli	ซื้อ	Silakan	เชิญ
Masuk	เข้า	dalam	ข้างใน
Sabun	สบู่	Syampu	ยาสระผม
Kondisioner	ครีมนวดผม	Ubat gigi	ยาสีฟัน
Berus gigi	แปรงสีฟัน	Bedak	แป้งทาตัว
Kain tuala	ผ้าเช็ดตัว	Tong sampah	ถังขยะ

บทสนทนาที่ 2 (Percakapan 2)

Ibu: Adi, Ayo ke pasar dengan ibu. Mau beli makanan dan buahan.

อาดี, ไปตลาดกับแม่ จะไปซื้ออาหารและผลไม้

Adi: Ya, Bu.

ได้ครับแม่ Di pasar. ที่ตลาด

Saudager: Selamat petang. Ingin beli apa?

สวัสดี จะซื้ออะไร

Ibu: Saya ingin ayam 1 ekor dan lobak merah satu kilo berapa?

ฉันอยากได้ไก่ตัวหนึ่ง และแครอทกิโลละเท่าไหร่

Saudager: Lobak merah kilo 25 bath ya.

แครอทกิโลละ 25 บาท

Ibu: Saya mau 1 kilo ya.

ฉันเอา 1 กิโล

Saudager: Apa lagi?

เอาอะไรอีกไหม?

Ibu: Ya, sudah.

ไม่แล้ว

คำศัพท์ (Kosa-kata)

Ayo	ชักชวน	Pasar	ตลาด
Dengan	กับ	Buahan	ผลไม้
Makanan	อาหาร	Ekor	ตัว
Lobak merah	แครอท	Mau	ต้องการ

คำว่า “Ayo” เป็นคำชักชวน เช่น

Ayo makan.	มากินสิ	Ayo minum.	ดื่มสิ
Ayo pergi.	ไปกันเถอะ	Ayo semangat.	สู้ๆ

ไวยากรณ์

การเติมคำว่า ber -

อุปสรรค ber- ที่แปลว่า มี จะต้องเกิดกับคำนาม ต่อไปนี้จะ กล่าวถึง ber- ที่ทำหน้าที่ เป็นคำกริยา

คำกริยาที่เติม ber- ได้แก่

bicara พูด berbicara พูด

renang ว่ายน้ำ	berenang ว่ายน้ำ
kerja ทำงาน	bekerja ทำงาน
ajar เรียน	belajar เรียน
angkat ยก	berangkat เดินทาง
jalan ถนน	berjalan เดิน
main เล่น	bermain เล่น
temu พบ	bertemu พบ
henti หยุด	berhenti หยุด
lari วิ่ง, หนี	berlari วิ่ง

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้อุปสรรค ber-

1. มีบางคำเป็นคำสกรรมกริยาคือ belajar, bermain, bertemu

ตัวอย่าง Kami belajar Bahasa Melayu. พวกเราเรียนภาษามาลายู

Anak - anak suka bermain bola. เด็ก ๆ ชอบเล่นลูกบอล

Besok saya akan bertemu pacar saya. พรุ่งนี้ฉันจะพบ แฟนของฉัน

2. ber- จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูป ยกเว้นกับคำกริยาบางคำ ดังนี้

ber + kerja → bekerja

ber + renang → berenang

ber + ajar → belajar

3. หากเป็นภาษาพูดสามารถละ ber- ได้

ตัวอย่าง Bapa bicara dengan temannya พ่อพูดกับเพื่อนของพ่อ

Hadi jalan ke sekolah. ฮาดีเดินไปโรงเรียน

Saya tidak suka main bola. ฉันไม่ชอบเล่นลูกบอล

การใช้คำว่า se-

ความหมายโดยทั่ว ๆ ไปของอุปสรรค se- คือ หนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามยังมีความหมายอื่น ๆ อีกด้วย โดยแยกได้ดังนี้

1. se- = หนึ่ง จะเกิดกับคำลักษณนาม อุปสรรคนี้ย่อมาจากคำว่า satu ซึ่งแปลว่า หนึ่งเหมือนกัน

ตัวอย่าง Kami menginap hanya semalam di rumah teman kami.

เรานอนค้างที่บ้านเพื่อนเพียงหนึ่งคืนเท่านั้น

Bapanya mandi tiga kali sehari.

พ่อของเขาอาบน้ำวันละ 3 ครั้ง

2. se- = เดียวกัน, เหมือนกัน จะเกิดกับคำนาม

ตัวอย่าง Saudara Philip ini adalah teman sepejabat saya.

คุณฟิลิปคนนี้คือเพื่อนที่ทำงานที่เดียวกับผม

Ratna senasib dengan saya, yaitu kami keduanya tidak berbapa dan beribu lagi.

รัตนามีชะตากรรมเช่นเดียวกับฉันนั่นคือ เราทั้งสองไม่มีพ่อแม่อีกแล้ว

3. se- = เท่ากัน จะเกิดกับคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์

ตัวอย่าง Waktu itu gaji saya belum sebesar sekarang.

ตอนนั้นเงินเดือนของฉันยังไม่มากเท่าตอนนี้

Ombak setinggi langit memukul kapal itu.

คลื่นสูงเท่าฟ้าเข้าซัดเรือลำนั้น

4. se- = ทั้งหมด, ทั่วทั้ง จะเกิดกับคำนาม

ตัวอย่าง Pelajar seuniversiti berkumpul di depan pejabat polis.

นักศึกษาทั่วทั้งมหาวิทยาลัยรวมตัวกันอยู่หน้าสถานีตำรวจ

บทที่ 11 (Pelajaran 11)
วัฒนธรรม (Budaya)

1. วัฒนธรรมการแต่งกายและชุดประจำชาติ (Budaya Pakaian Traditional)

ด้วยการที่มาเลเซียเป็นประเทศหนึ่งที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ จึงส่งผลให้วัฒนธรรมการแต่งกายมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ประจำกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเอง การทอผ้าในมาเลเซียมีมากแถบกลันตัน และตรังกานู ซึ่งเป็นผ้าที่ทอโดยสอดไหมเงิน และทองลงในเนื้อไหมตามแบบผ้าทอในอินเดีย พวกช่างทอผ้าในมาเลเซียเป็นพวกที่อพยพมา จากเกาะสุมาตรา

การแต่งกาย แตกต่างกันตามประเพณีนิยมของแต่ละเชื้อชาติ

ผู้หญิง นุ่ง โสร่งปาเต๊ะสีสดมีลวดลายดอกดวงงาม สวมเสื้อคอยูแขนยาวถึงข้อมือ ปล่อยชายเสื้อไว้นอกโสร่ง บางคนจะมีผ้าบาง ๆ คลุมศีรษะ คลุมไหล่ ชาวมาลายูชอบใช้เสื้อผ้า สีสดใสมีลวดลาย ใบไม้ดอกไม้โต ๆ สลับสีกัน ชาวจีนแต่งกายแบบจีนเรียกว่า “กี่เพ้า” หรือ “ฉ่งชำ” ทำด้วยผ้าเป็นดอกดวง ฉูดฉาด

ผู้ชาย นุ่งโสร่งเป็นตา และสวมเสื้อแขนยาว บางคนสวมหมวก ใช้ผ้าโพกศีรษะ คนแก่มัก มีผ้าห้อยไหล่

การแต่งกายชุดประจำชาติมาเลเซีย

ชุดประจำชาติมาเลเซียเรียกว่า Baju Kurung ซึ่งแปลว่า ปกปิดมิดชิด

ลักษณะพิเศษของชุดบาจู กูหรงนั่นจะตัดเย็บด้วยผ้าผืนเดียวกัน สีและลวดลาดจึงเป็นแบบเดียวกัน

ชุดผู้ชาย จะมีสีสันและลวดลายเหมือนกัน ไม่นิยมลวดลายสัตว์เพราะผิดหลักศาสนาอิสลาม ท่อนล่างเลือกใส่กางเกงหรือนุ่งโสร่งก็ได้ ถ้าใส่กางเกงจะต้องมีผ้าพัน ซึ่งมองดูคล้ายโสร่ง ผ้าพันเรียกว่า ซัมปิน (Sampin) และจะสวมหมวกแขกกำมะหยี่สีดำ เรียกว่า ซองโก๊ะ (Songkok) ที่สำคัญผู้ชายจะต้องหนิบกริชเป็นอาวุธประจำกายเสมอ

ชุดผู้หญิง ทั้งเสื้อและกระโปรงตัดด้วยผ้าบางเบา และนิยมคลุมศีรษะด้วยผ้าหรือฮิญาบ หรือที่เรียกว่า ตุดง (Tudung)

2. ประเพณีการแต่งงานของคนมาเลเซีย (Budaya Pernikahan di Malaysia)

พิธีกรรมทางด้านการแต่งงานของมาเลเซีย ประกอบไปด้วย พิธีสู่ขอ การทำพิธีแต่งงานระหว่างเจ้าบ่าวและเจ้าสาว รวมทั้งเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับสำหรับเจ้าบ่าวและเจ้าสาว รวมทั้งเครื่องประดับที่ใช้ในงานพิธีล้วนมีความหมายแทบทั้งสิ้น

วัฒนธรรมการแต่งงานของคนมาเลเซียมีขั้นตอนพิธีกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. พิธี Nontori คือ พิธีที่ครอบครัวเจ้าบ่าวและเจ้าสาวนัดดูตัว เกิดขึ้นในกรณีที่เจ้าบ่าวและเจ้าสาวยังไม่เคยเจอหน้ากัน

2. พิธี Lamaran คือ พิธีที่ครอบครัวเจ้าบ่าวต้องส่งตัวแทนไปยังครอบครัวเจ้าสาวเพื่อตกลงวันเวลาในจัดงานการแต่งงาน รวมทั้งตกลงเรื่องสินสอดด้วย และเมื่อมีการตกลงกันเรียบร้อยแล้ว จะต้องเริ่ม

จัดเตรียมพิธีการแต่งงาน โดยมีอุปกรณ์ต่างๆ เช่น อาหารเครื่องดื่มที่ใช้ในการจัดสำรับในพิธี เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบในงาน อุปกรณ์ที่มีความหมายที่ใช้ประกอบในพิธีอย่างเช่นต้นไม้ที่ตั้งประดับหน้าบ้านที่จะมีพิธีแต่งงาน เป็นสัญลักษณ์ที่จะบอกถึงความหมายว่าบ้านนี้จะมีพิธีมงคลเกิดขึ้น เป็นต้น

3. พิธี Akad Nikah คือ พิธีกรรมตามหลักศาสนาอิสลาม นิยมทำกันที่มัสยิด เพราะมัสยิดคือสถานที่สำคัญของชาวมุสลิม พิธีดังกล่าวเป็นการให้คำมั่นสัญญากันต่อหน้าผู้ทำพิธีตามหลักศาสนาอิสลามว่าทั้งคู่ได้เข้าพิธีแต่งงานถูกต้องและเป็นการยอมรับการเป็นสามีภรรยาของกันและกัน

4. พิธี Panggih คือ พิธีต้อนรับแขกทั้งของเจ้าบ่าวและเจ้าสาวที่มาร่วมพิธีแต่งงาน โดยพิธี Panggih จะมีพิธีย่อย ๆอีกหลายพิธีด้วยกัน โดยพิธีย่อยจะเกิดขึ้นหลังจากที่ครอบครัวเจ้าบ่าวและแขกของเจ้าบ่าวเดินทางมาถึงบ้านเจ้าสาวเรียบร้อยแล้ว

2.1 พิธีการสำคัญในงานแต่งงานของชาวมาเลเซีย (Menikah)

การแต่งงานจะสมบูรณ์จะต้องผ่านพิธีนี้ คือ อิหม่าม ผู้นำประกอบพิธีกรรมทางศาสนากำลังเปิดคัมภีร์อัลกุรอาน กล่าวนำญาติและแขกเหรื่อที่มาร่วมงานร่วมกันประกอบพิธีนิกะห์ เพื่ออวยพรให้กับทุกคนที่อยู่ในงาน บรรดาชายหนุ่มรุ่นเล็กและรุ่นใหญ่ทำพิธีกันอยู่ชั้นบน นั่งล้อมวงเป็นวงกลม ภายในจุดธูปกำยาน ขณะที่บรรดาผู้หญิงนั่งทำพิธีชั้นล่าง ซึ่งไม่ถึงกับว่าทุกคนจะต้องกล่าวตาม ดูแล้วคล้ายกับประเพณีไทยพุทธ เวลานั่งฟังพระสวดจะยกมือกล่าวตามหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ตามปกติทั้งหญิงและชายจะทำพิธีรวมกันทั้งหมด หากแต่วันนี้พื้นที่เป็นตัวบังคับให้แยกกัน ส่วนมากผู้ชายเป็นคนนำสวด ผู้หญิงอ่านตาม หลังจากนั่งสวดอยู่นาน เมื่อถึงช่วงหนึ่ง ทุกคนจะลุกขึ้นยืน พร้อมกับกุมมือประสานไว้ที่กลางลำตัว ระหว่างที่การสวดดำเนินต่อไปเรื่อยๆ เจ้าภาพจะนำน้ำหอมแตะมือของผู้ทำพิธี จากนั้นทุกคนนั่งลงอีกครั้ง พร้อมกับอ่านดุอาอ์ขอพรจากพระเจ้า ถือเป็นอันเสร็จสิ้นพิธีรวม ระยะเวลาการทำพิธีนานประมาณ 45 นาที พอถึงตอนนี้อาหารหลายถาดถูกยกขึ้นมาเลี้ยงดูปูพรมกันเต็มที่ อาหารหลายสำรับที่เพิ่งตักขึ้นมาจากหม้อ จากอาหารคาว ต่อด้วยของหวานหลากสีสันในชามเล็กๆบรรจงตกแต่ง

ผู้มีส่วนสำคัญในการประกอบพิธี ได้แก่อิหม่าม พ่อเจ้าสาว พยานตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป กรณีที่ไม่มีพยานถือว่าไม่สมบูรณ์ คุณสมบัติของพยานต้องเป็นคนดีมีอิหม่าม (เป็นคนดีมีศีลธรรม) ร่วมเป็นสักขีพยานรับรู้ว่าคู่บ่าวสาวได้ทำการสมรสแล้วญาติเจ้าสาวเล่าเพิ่มเติมหลักการแต่งงาน 5 ข้อ นอกจากมีเจ้าบ่าว เจ้าสาว พยาน ผู้ปกครอง ซึ่งอาจจะเป็นพ่อ ถ้าไม่มีให้ลุงหรือพี่ชายคนโตแล้วแต่จะตั้งขึ้นมาแล้ว ยังประกอบด้วยอิยาบกอโบล แปลว่าการเสนอสนอง

“ข้าพเจ้ารับเจ้าสาวคนนี้เป็นภรรยาด้วยมาฮัล(สินสอด)ดังที่กล่าว” คำพูดซึ่งเจ้าบ่าวจะต้องขานรับเมื่อถูกอิหม่ามถาม โดยที่เจ้าสาวไม่ต้องกล่าวอะไรจากนั้นจะมีการกล่าวคตบะห์นิกะห์ คำสั่งสอนเจ้าบ่าวเจ้าสาวในเรื่องของการใช้ชีวิตคู่

3. พิธีกรรมเกี่ยวกับการเกิด (Upacaya untuk melahir)

3.1 การเกิด (Melahir)

ก่อนจะให้กำเนิดบุตร ผู้เป็นแม่จะต้องทำพิธีเพื่อทำให้คลอดบุตรได้ง่ายๆ คือ การนำไข่วนไปวนมาบริเวณรอบท้อง เพราะมีความเชื่อว่าจะทำให้ผู้หญิงคลอดง่าย เมื่อถึงเวลาคลอด ครอบครัวทั้งผู้หญิงและผู้ชายจะต้องพร้อมหน้าพร้อมตากันที่บ้านของผู้หญิง

3.2 ตัดสายสะดือ (Potongtali Pusat)

หลังจากเด็กคลอดออกมา จะต้องมีการทำความสะอาดร่างกาย และหลังจากนั้นต้องตัดสายสะดือด้วยกรรไกรที่ทำจากเงินเท่านั้น และบริเวณส่วนกลางของสายสะดือจะต้องใส่แหวนทอง เพื่อเป็นหลักฐานว่าสายสะดือเป็นของเด็กคนนั้นจริงๆ หลังจากนั้นจะนำสายสะดือไปทำความสะอาดและเผาไฟเพื่อให้สามารถเก็บไว้ได้นาน

3.3 การอยู่ไฟ (Berpantang)

ส่วนผู้หญิงหลังจากคลอดบุตรห้ามทำงาน จะต้องนอนบนไม้ไผ่ที่สานเป็นเตียงแล้ว เพราะพวกเธอมักจะเจ็บตรงมดลูก ผู้หญิงจะต้องบนเตียงไม้ไผ่ประมาณ 44 วันนับหลังจากให้กำเนิดบุตรในช่วงเวลาที่ผู้หญิงจะต้องรักษาตัวและรักษามดลูกจะถูกห้ามไม่ให้กินของที่ย่อยยาก ให้กินเฉพาะกุ้ง ปลาเนื้ออ่อน และกินเฉพาะน้ำเปล่าหรือนมเท่านั้น

3.4 ล้างพื้น (Cuci Lantai)

หลังจากเด็กเกิดมาได้ประมาณหนึ่งอาทิตย์ จะต้องมีการล้างพื้น และทำความสะอาดส่วนกลางของบ้าน และจะต้องนำวันจันทร์หรือพฤหัสบดีเท่านั้น (Isnin atau Khamis) ที่สำคัญจะต้องมีการทำพิธีกรรมเพื่อแสดงให้เห็นว่าเด็กคนนี้เป็นสมาชิกคนหนึ่งของบ้านหลังนี้ โดยการให้นอนติดกับผู้เป็นแม่ ส่วนประกอบที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมดังกล่าว มีดังนี้ คือ

1. Nasi Kunyit dan Lauk-lauk
2. Se ekor ayam hidup
3. Buah asam
4. Garam

3.5 การตั้งชื่อ (Memberi Nama)

ตามหลักของศาสนาอิสลาม การให้ผู้นำศาสนาเป็นคนตั้งชื่อให้จะเป็นการดีที่สุดสำหรับเด็กคนนั้น ถ้าเป็นเด็กผู้ชาย ชื่อจะต้องมีลักษณะคล้ายกับบรรดาศาสดา (para nabi) ถ้าเป็นเด็กผู้หญิงชื่อจะต้องคล้องกับภรรยาหรือลูกของบรรดาศาสดา

3.6 การตัดผม (Potong Rambut)

ตามธรรมเนียมปฏิบัติ หลังจากเจ็ดวันที่เด็กคลอดออกมาจะต้องมีการโกนผม เพื่อจะทำให้เด็กคนนั้นได้รับการดูแลจากคนในบ้านและบรรพบุรุษ

3.7 การเข้าสุนัต (Bersunat)

ตามธรรมเนียมจะมีการแยกระหว่างเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย เด็กผู้หญิงจะเข้าพิธีสุนัตตั้งแต่เด็กหลังจากเกิดไม่กี่วัน ซึ่งส่วนใหญ่เด็กผู้หญิงจะเข้าพิธีสุนัตอายุประมาณ 1 ปี หรือมากกว่านั้น ส่วนเด็กผู้ชายพวกเขาจะเข้าพิธีสุนัตในช่วงอายุตั้งแต่ 8 ถึง 12 ปี พิธีสุนัตก็เพื่อเป็นการสร้างความบริสุทธิ์ให้เด็กที่เพิ่งเกิด

4. พิธีกรรมเกี่ยวกับการตาย

ศาสนาอิสลามมองว่า พิธีศพนั้นเป็น “สิทธิของศพ” และเป็น “หน้าที่ของผู้มีชีวิตอยู่” ตามหลักศาสนา เมื่อมีผู้เสียชีวิตลง ต้องรีบจัดการศพ มิให้เก็บศพไว้นาน โดยมีหลักปฏิบัติต่อศพของผู้ตาย อันเป็นข้อบังคับที่ศาสนาอิสลามบัญญัติไว้มี 4 ประการ คือ

1) ต้องอาบน้ำให้ศพ หากผู้ตายเป็นชาย ผู้อาบน้ำให้ควรเป็นชาย หากผู้ตายเป็นหญิง ผู้อาบน้ำให้ควรเป็นหญิง ทั้งนี้ผู้อาบน้ำศพควรเป็นคนที่เชื่อถือได้ จุดประสงค์ของการอาบน้ำศพคือเพื่อให้ศพสะอาด วิธีการอาบ เริ่มด้วยการชำระล้างสิ่งสกปรก เอาน้ำรดทั่วร่างกาย จากนั้นจึงรดด้วยน้ำใบพุทราสลับกับน้ำสะอาด 3 ครั้ง แล้วใช้พิมเสนรดเป็นน้ำสุดท้าย โดยเริ่มจากด้านขวาก่อน จากนั้นจึงอาบน้ำละหมาดให้ผู้ตาย เสร็จแล้วเอาสำลีหรือผ้าสะอาดซับน้ำให้แห้ง

2) ต้องห่อศพโดยผ้าขาวสะอาด ศพผู้ชายห่อ 3 ชั้น ศพผู้หญิงห่อ 5 ชั้น วิธีห่อศพ เริ่มจากปูผ้าลงไปแล้วเอาของหอม เช่น ผงไม้จันทน์ พิมเสน โรยลงบนผ้า เอาผ้าผืนที่สองทับ แล้วโรยของหอมอีกจนครบผ้าทุกชั้น

3) ต้องละหมาดให้ศพ

4) ต้องนำศพไปฝังที่สุสาน (Makam) โดยวางศพตามขวางกับทิศอันเป็นที่ตั้งของเมืองมักกะฮประเทศซาอุดิอารเบีย ศพผู้ชายให้หันศีรษะไปทางทิศใต้ ศพผู้หญิงหันศีรษะไปทางทิศเหนือ

5. การร่ายรำและเพลง (Budaya Tari dan Lagu)

การแสดงประเภทร่ายรำของชาวมาเลเซีย เช่น

1. ระบำซาปิน เป็นการแสดงฟ้อนรำหมู่ เป็นศิลปะพื้นเมืองของชาวมาเลเซียโบราณ ตามประวัติเกิดขึ้นก่อนในดินแดนอาระเบีย และต่อมาได้มีคนนำมาเผยแพร่ในมาเลเซียในคริสต์ศตวรรษที่ 15 เป็นต้นมา ชาวบ้านทางภาคเหนือและตะวันตกของแหลมมลายูนิยมชมชอบการฟ้อนรำแบบนี้มาก การแสดงระบำซาปินมีผู้แสดง 12 คน แบ่งเป็นหญิงชายจำนวนเท่ากัน ฝ่ายละ 6 จับคู่เต้นกันเป็นกลุ่ม ใช้การยกเท้ายกขาพร้อมกันเป็นจังหวะ เครื่องแต่งกายเป็นแบบเรียบๆ ชายใส่หมวกอิสลามหรือหมวกแขก ใสเสื้อกั๊ก นุ่งโสร่ง หญิงนุ่งกระโปรง เสื้อรัดรูป มีผ้าแพรคลุมศีรษะ เต้นรำตามจังหวะดนตรี ซึ่งบรรเลงจากช้าไปหาเร็ว เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงในการแสดงระบำซาปินนี้ คือ กีตาร์แบบอาระเบียน หรือชื่อภาษาฝรั่งว่า Gambus กีตาร์ชนิดนี้คล้ายๆ แบนโจ นักดนตรีคนหนึ่งจะถือไว้ระหว่างอกดีดไปด้วย เต้นสลับเท้าไปด้วย นอกจากกีตาร์แล้ว เครื่องดนตรีอื่นๆ ก็มีใช้ให้จังหวะคือกลองเล็ก 2 หน้า ที่ใช้ตีด้วยฝ่ามือ กลองชนิดนี้มีชื่อเรียกว่า Maruasให้จังหวะนำกีตาร์

2. ระบำโรดัต เป็นการเต้นรำพื้นเมือง ชุดนี้เป็นการเต้นในเทศกาลประเพณีทางศาสนา ครั้งแรกนิยมใช้แสดงโดยผู้ชายล้วนๆ ต่อมาวิวัฒนาการมาเป็นแบบสากล คือ ใช้ทั้งหญิงและชายแสดงเป็นกลุ่มรวมกัน เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงในการเต้นรำโรดัต คือ กลอง 2 หน้าลูกเล็กๆ ที่มีชื่อว่า คาปัต (Kapat) ตีกันให้จังหวะเท้าของผู้เต้น นอกจากกลองแล้วก็มีหีบเพลงบรรเลงด้วย การแสดงชุดนี้จะช้าไม่รวดเร็วเป็นลักษณะเล่นเท้าธรรมดา

3. ระบำอาชัค เป็นการรำอวยพรที่เก่าแก่ในราชสำนักของมาเลเซียในโอกาสที่ต้อนรับราชอาคันตุกะ หรือบุคคลสำคัญของราชสำนัก นอกจากนั้นยังใช้ในการแสดงละครมะโย่งด้วย

เพลงดังดุท (Dangdut)

เพลงดังดุทเป็นเพลงสมัยนิยมของอินโดนีเซีย ได้รับความนิยมในเกาะชวาและเกาะบาหลี และแพร่กระจายมาจนถึงคาบสมุทรมาเลเซีย ได้รับอิทธิพลมาจากเพลงกรอนจอง ซึ่งจะถ่ายทอดความโศกเศร้า ระลึกถึงความหลังและความรักโรแมนติก แต่ในมาเลเซียจะมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความชอบและรสนิยมของคนมาเลเซียมากขึ้น

โรมา อิรามา (Rhoma Irama) คือ ผู้บุกเบิกเพลงดังดุทคนสำคัญ เพลงดังดุทของโรมา อิรามา จะได้รับความนิยมมากในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน เกษตรกร เป็นต้น ส่วนข้าราชการ นักการเมืองส่วนใหญ่มักจะวิพากษ์วิจารณ์เพลงของโรมา ว่ามีเสียงดัง เอะอะ หยาบ ต่ำทราม และเป็นการทำลายศีลธรรมอันดีของสังคมอินโดนีเซีย

หลังจากนั้นได้มีนักร้องหญิงนำเพลงดังดุทมาขับร้องและแสดงมากขึ้น โดยการมีปรับเปลี่ยนเนื้อเพลงและรูปแบบการแสดงให้น่าสนใจมากขึ้น เนื้อหาของเพลงก็จะเกี่ยวกับเรื่องเพศและอีโรติก นักร้องหญิงดังดุทที่สำคัญ คือ อีนูลดาเรติสก้า (Inul Daratista) และ เดวี เปอซิก (Dewi Persik)

อีนูล เป็นที่รู้จักในอินโดนีเซียจากการเต้นดังดุทแบบส่ายสะโพก โยกย้าย เพลงดังดุทของเธอถูกนำไปแสดงในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น งานวันเกิด งานแต่งงาน เป็นต้น ส่วนเดวี รูปแบบการแสดงของเธอค่อนข้างรุนแรงพร้อมกับการแต่งกายที่ล่อแหลมและเย้ยยวนจนเกินไป แต่กลับทำให้เธอได้รับความนิยมจากคนมาเลเซีย การแสดงบนเวทีหลายครั้งของเธอมักออกท่าทางที่โป๊เกินไป ท่าเต้นที่สื่อไปในแนวลามก และเริ่มส่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศมากขึ้น

6. วรรณกรรมมาเลเซีย (Sastera Malaysia)

วรรณกรรมในภาษามาเลเซียจะเรียกว่า Sastera (ซัสเตอรา) นักเขียนมาเลเซียคนสำคัญที่มีผลงานมากมาย ทั้งนวนิยาย เรื่องสั้นและบทความโดยเฉพาะงานเขียนประเภทนวนิยายที่ดูเหมือนท่านจะโดดเด่นมากเป็นพิเศษจนได้รับฉายาเป็น “บิดาแห่งนวนิยายมลายู(มาเลเซีย) ” คือ ซะห์นูน อะหมัด ปัจจุบันท่านเขียนนวนิยายมากกว่า ๓๐ เล่มเรื่องสั้น วรรณกรรมมาเลเซียที่แปลเป็นภาษาไทย อาทิเช่น โทรทัศน์ , หุบเขาอาถรรพ์, ทาสแผ่นดิน, รวมเรื่องสั้นชุด กลับสู่ชนบท, กระแสชีวิต, ผู้เฒ่าที่เชิงเขาเป็นต้น

แนวทางการเขียนวรรณกรรมสมัยใหม่ในมาเลเซียนั้นมีปฏิสัมพันธ์หรือมีความเกี่ยวข้องกับการเมืองร่วมสมัยในมาเลเซียร่วมสมัยเพราะแนวทางวรรณกรรมมาเลเซียสมัยใหม่ โดยเฉพาะกลุ่มนักเขียนชาวมลายูใช้

งานเขียนหรือวรรณกรรมของตนเองในการพยายามพูดถึงวิถีชีวิตของชาวมลายูหรือการพยายามสร้างอัตลักษณ์ความเป็นมลายูในสังคมมาเลเซียซึ่งมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และสังคมซึ่งมีการโต้เถียงถึงประเด็นนี้เป็นอย่างมาก เพราะประเด็นเรื่องชาตินิยมถูกพูดถึงเป็นอย่างมาก เพราะงานวรรณกรรมของกลุ่มนักเขียนมลายูจัดอยู่ในลักษณะของการที่ต้องการสะท้อนให้เห็นความตกต่ำของชาวมลายูและมุ่งเน้นที่จะเสริมสร้างอัตลักษณ์มลายูโดยมองว่าต้องสร้างความเป็นหนึ่งเดียวในสังคมโดยผ่านภาษาและวรรณกรรมที่เป็นภาษามลายู และผูกติดเข้าด้วยกับศาสนาอิสลาม และเน้นให้ชาวมลายูต้องลุกขึ้นมาตอบโต้เพื่อแสดงถึงความเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ของประเทศ เป็นบุตรของประเทศ(ภูมิบุตร)ซึ่งโต้เถียงกลับกลุ่มนักเขียนที่ไม่ใช่ชาวมลายูที่มุ่งเน้นให้เห็นถึงความเป็นพหุสังคม ความเป็นเอกภาพร่วมกันของชาติ และไม่ต้องการผูกมัดทางภาษาในงานวรรณกรรม หรือสื่อสิ่งพิมพ์

การเกิดขึ้นของการร่วมตัวของกลุ่มนักเขียนมลายู (The Generation of 50 Writer) หรือกลุ่ม Asas 50 ถึงแม้จะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมหรือเป็นกระบอกเสียงทางการเมืองโดยตรงแต่ประเด็นหรือแนวความคิดที่กลุ่ม Asas 50 ทีมุ่งชูประเด็นเรื่องภาษามลายูในฐานะอัตลักษณ์ “ความเป็นมลายู” และสนับสนุนให้เป็นภาษาประจำชาติและมีการใช้สอนในโรงเรียนและระบบการศึกษาทั่วประเทศทำให้มีปฏิกิริยาทางสังคมและการเมืองมาเลเซียที่กำลังต้องการหนทางที่จะต้องการเดินไปข้างหน้า และกลุ่มการเมืองของชาวมลายู (พรรค UMNO) ซึ่งชูประเด็นเรื่องการสร้างอัตลักษณ์ของชาวมลายูและต้องเสริมสร้างฐานะและสิทธิของชาวมลายูในฐานะเจ้าของประเทศหรือบุตรของแผ่นดิน (ภูมิบุตร) หรือแม้แต่กลุ่มคนมลายูเริ่มมีจิตสำนึกถึงความเป็นพวกเดียวกันจึงได้ร่วมกันต่อสู้เพื่อสร้างสิทธิและฐานะของตนเองตามความคิดที่ว่ากลุ่มตนเป็นเจ้าของประเทศการรณรงค์เชิงชู วัฒนธรรมมลายูหรือการที่ภาครัฐเข้ามาอุ้มชูหรือให้การสนับสนุนพวกนักเขียนชาวมลายูให้ทำงานในองค์กรด้านภาษา หรือองค์กรด้านวัฒนธรรม (สถาบันภาษา DBP เป็นต้น) มีส่วนที่ทำให้ไฟแห่งจิตสำนึกของความเป็นชาวมลายูร่วมกันลุกโชนขึ้นมาและร่วมกับปัญหาการกระทบกระทั่งกับกลุ่มชาติพันธ์อื่นในรัฐ เช่น กลุ่มชาวจีนประเด็นเรื่องอัตลักษณ์ จึงกลายเป็นประเด็นใหญ่ถึงขั้นกระทบกระทั่งเกิดปัญหากันขึ้นมา กรณีที่เห็นได้ชัดก็อย่างเหตุการณ์ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 1969 ที่กลุ่มนักกวีมาเลย์ จัดพิมพ์วารสารรวมเรื่องสั้น Kebangkritanเรียกร้องให้ชาวมลายูออกมาต่อสู้ และบานปลายเกิดเป็นเหตุการณ์จลาจล ค.ศ. 1969 (May 1969)

วรรณกรรมมาเลเซียจะถูกนำเสนอใน 4 ภาษา คือ มาลายู อังกฤษ จีนและทมิฬ ซึ่งงานวรรณกรรมส่วนใหญ่จะนำเสนอสภาพวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์

ประวัติศาสตร์วรรณกรรม

วรรณกรรมมาเลเซียได้รับอิทธิพลจากอินเดีย ในเรื่องมหาภารตะ (Mahabharata) และรามเกียรติ์ (Ramayana) นอกจากนี้ยังมีวรรณกรรมของกลุ่มชาติพันธุ์อื่นด้วยเช่นกัน เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ Sarawak และ Sabah ต่อมาวรรณกรรมมาเลเซียได้รับอิทธิพลจากศาสนาอิสลาม จึงทำให้วรรณกรรมได้รับอิทธิพลในการเขียนแบบอิสลามจากตะวันออกกลาง

แบบฝึกหัด 1 (Latihan 1)

1. สหพันธรัฐมาเลเซีย ประกาศเอกราชจากประเทศอะไร ในวันที่เท่าไร

....

....

....

2. จงอธิบายที่มาและความหมายของธงชาติมาเลเซีย

....

....

....

....

....

3. จงอธิบายรูปแบบการเมืองการปกครองของมาเลเซียโดยสังเขป

....

....

....

....

....

....

....

4. จงอธิบายแนวคิดเศรษฐกิจแบบชาตินิยมของ ดร. มหาธีร์ มูฮัมมัด และสินค้าที่ถือว่าประสบความสำเร็จจากแนวคิดดังกล่าวคือสินค้าชนิดใด

....

....

....

....

....

แบบฝึกหัด 2 (Latihan 2)

1. จงอ่านคำศัพท์ต่อไปนี้อย่างถูกต้อง

percaya	daun
ganggu	bendera
pukul	ahli
majalah	lapor
jembatan	tarik
telur	salin
rokok	lempar
remaja	gambar
kuliah	nyamuk
istana	kamar

2. ฝึกพูดประโยคสั้นๆ โดยใช้คำสรรพนามและคำกริยาที่กำหนดให้

คำสรรพนาม	คำกริยา	
saya	pintar	datang
aku	malas	tidur
kamu	rajin	tinggal
mereka	bodoh	mandi
Saudara	kecil	berat
tuan	pendek	tinggi
bapa	ringan	duduk
ibu	pergi	pulang
dia	makan	minum

แบบฝึกหัด 3 (Latihan 3)

1. จงแยกคำอ่านต่อไปนี้พยัญชนะ (konsunan) และ สระ (vokal)

Contoh tetapi = kv-kv-kv = te-ta-pi

wajah ....

kumis ....

jalan ....

mobil ....

kemeja ....

kereta kuda ....

jangan ....

kain ....

kerja ....

angkat ....

celana ....

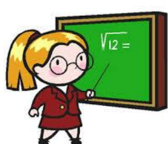
2. จงใช้คำว่า Ini, Itu ในการแต่งประโยคจากภาพโดยใช้คำศัพท์ต่อไปนี้

Anjing, buku, Beg sekolah, Guru, papan hitam

ตัวอย่าง

Ini kucing saya.

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

แบบฝึกหัด 4 (Latihan 4)

1. ลองเขียนกิจวัตรประจำวันของคุณเป็นภาษามาลายู

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

2. จงตอบคำถามต่อไปนี้ (Jawablah pertanyaan-pertanyaan berikut ini.)

ตัวอย่าง: **Siapa** lelaki ini? Lelaki ini abang saya.

1. Ibu bapa kamu tinggal **di mana**?..
2. Anda berasal **dari mana**?..
3. **Kapan** dia pergi ke Malaysia?..
4. Nomor talipon anda **berapa**? ....
5. Tadi pagi anda sarapan **apa**?..

แบบฝึกหัด 5 (Latihan 5)

1. จงอ่านจำนวนนับต่อไปนี้

6, 10, 8, 5, 3, 9, 7, 4, 2, 1, 11, 18, 13, 15, 12, 19, 17, 16, 25, 7, 29, 92, 68, 96, 66, 35, 78, 55, 27, 21, 926, 555, 1.294, 7.412, 5.432, 6.666, 230.000, 1.500.000

2. Tuliskanlah angka

14 : ....

....

21 : ....

....

129 : ....

....

1050 : ....

....

3. จงบอกเวลาต่อไปนี้เป็นภาษามาลายู

1. 08.00 น. ....

....

2. 14.30 น. ....

....

3. 22.15 น. ....

....

4. 10. 20 น...

....

5. 17.45 น...

....

แบบฝึกหัด 6 (Latihan 6)

1. จงแปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษามาลายู

ตัวอย่าง ฉันไปโรงเรียน Saya pergi ke sekolah.

1. แม่ไปตลาด ....
2. คุณครูของฉันสวย ....
3. พ่อของคุณไปไหน? ....
4. น้องอยู่ที่บ้าน ....
5. ฉันชื่อนาเดียร์ ....

2. จงแปลประโยคต่อไปนี้ (Terjemahkanlah kalimat ini)

ตัวอย่าง: Besok ibu pergi ke pasar.

พรุ่งนี้แม่จะไปตลาด

1. Kemarin saya belajar bahasa Melayu. ....
2. Bulan depan bapa pergi ke Malaysia. ....
3. Hari ini anda makan nasi goreng. ....
4. Dia sedang membaca buku. ....
5. Besok saya akan bangun pukul 6 pagi. ....

3. จงเติม di, ke หรือ dari ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

Adik mau pergi _______ sekolah.

Dia mau pergi _______ toko.

Kami semua makan _____________ meja.

Anjing saya ______________ bawah kursi.

Ibu duduk _____________ kursi.

Sekolah bapamu ____________ mana ?

Kami tinggal ______________ kota kecil.

Tuan Somchai belum pergi _______ Bangkok.

Kami mau_____________sana, tetapi adik mau____________pasar.

Bapa duduk____________antara ibu dan saya.

4. จงเติม tidak, bukan และ tanpa ลงในช่องว่าง

1. Amir____________ masuk hari ini, karena ia sakit.
2. ____________bapanya yang sakit, tetapi ibunya.
3. Mengapa Saudara____________datang kemarin ?
4. Ia minum kopi,__________?
5. Banyak orang____________mau datang ke hospital.
6. Orang malas______________suka bekerja.
7. Saya_____________ bisa membaca ____________ kacamata.

5. จงเรียงประโยคต่อไปนี้ใหม่ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง: belajar- Thomas- Universiti- Malaya-di

Thomas belajar di universiti Malaya.

1. pendek- Sandra- berambut

....

2. bernama- Adi- saya

....

3. Cameron- dan-aku-ke-temanku-pergi

....

4. belajar-kita-bahasa- Melayu-hari ini

....

5. Dia-sekolah teknik-guru-di

....

แบบฝึกหัดที่ 7 (Latihan 7)

1. จงแต่งประโยคจากคำศัพท์เรื่องอวัยวะต่อไปนี้

ตัวอย่าง	**Mulut**	**Saya makan nasi dengan mulut.**
	Mata	**Saya sakit mata.**

Gigi..

Perut..

Kaki..

Kepala..

2. จงแปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

1. Isteri kamu berangkat dengan kapal terbang ke Malaysia.

....

2. Nenek yang sudah tua itu terjatuh dari katil.

....

3. kereta kami berhenti di Penang.

....

4. Baju saya berwarna hitam.

....

5. Bapa pergi ke Penang dengan kapal terbang.

....

3. ลองแต่งประโยคจากภาพต่อไปนี้

ตัวอย่าง **Keluarga saya sedang makan malam.**

1. ....

2. ……

3. ……

4. ……

5. ……

อภิธานศัพท์

Kosa-kata

1. สีต่างๆ (warna-warni)

Merah สีแดง	Biru muda/biru langit สีฟ้าอ่อน
Biru สีฟ้า	Pink/merah jambu สีชมพู
Kuning สีเหลือง	Abu-abu สีเทา
Hijau สีเขียว	Hijau muda สีเขียวอ่อน
Putih สีขาว	Orange/oranye/jingga สีส้ม
Hitam สีดำ	emas สีทอง
Cokelat/coklat สีน้ำตาล	ungu สีม่วง

2. การกระทำ

Makan	กิน	Minum	ดื่ม
Tidur	นอน	Bangun	ตื่นนอน
Berdiri	ยืน	Duduk	นั่ง
Berjalan	เดิน	Berlari	วิ่ง
Lompat กระโดด		Sepak	เตะ
Dengar	ฟัง	Bercakap	พูด
Baca	อ่าน	Tulis	เขียน
Senyum	ยิ้ม	Tawa	หัวเราะ
Nangis	ร้องไห้	Peluk	กอด
Memandu	ขับขี่	Menyanyi	ร้องเพลง
Tarik	ดึง	Tolak	ผลัก
Belajar	เรียน	Bekerja	ทำงาน
Main	เล่น	Memasak	ทำอาหาร
Sapu	กวาด	Membeli	ซื้อ
Jual	ขาย	Tumbuk	ชกต่อย
Ambil	หยิบ, จับ	Suka	ชอบ

3. สถานที่

Balai polis	สถานีตำรวจ	Pejabat post	ไปรษณีย์
Hospital	โรงพยาบาล	Klinik	คลินิก
Sekolah	โรงเรียน	Kolej	วิทยาลัย
Universiti	มหาวิทยาลัย	Muzium	พิพิธภัณฑ์
Bank	ธนาคาร	Kuil	วัด

Masjid	มัสยิด	Gereja	โบสถ์คริสต์
Hotel	โรงแรม	Restoran	ภัตตาคาร
Panggong wayang	โรงภาพยนตร์	Kedai kopi	ร้านกาแฟ
Kedai gunting rambut	ร้านตัดผม	Kedai foro	ร้านถ่ายรูป
Pusat beli belah	ศูนย์การค้า	Pasar	ตลาดนัด
Stesen bas	สถานีขนส่ง	Stesen kereta api	สถานีรถไฟ
Stasiun subway	สถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน	Lapang kapal terbang	ท่าอากาศยาน
Pelabuhan	ท่าเรือ	Stesen minyak	ปั้มน้ำมัน
Pejabat	สำนักงาน	Kilang	โรงงาน

4. รสชาติ

Manis	หวาน	Masim	เค็ม
Masam	เปรี้ยว	Pedas	เผ็ด
Pahit	ขม	Tawar	จืด

5. คำคุณศัพท์

Cantik	สวย	Lawar	หล่อ
Baik hati	ใจดี	Jelek	ขี้เหร่
Bahagia	มีความสุข	Suka hati	ดีใจ
Duka	เศร้า	Kecewa	ผิดหวัง
Keletihan	เหนื่อยล้า	Keseorangan	โดดเดี่ยว
Bangga	ภูมิใจ	Gila	บ้า
Marah	โกรธ	rasa sedih	อารมณ์เสีย
Yakin	มั่นใจ	Takut	หวาดกลัว
Malu	เขินอาย	Risua	กังวลใจ
Cinta/kasih	รัก	Mengantuk	ง่วงนอน
Dengki	อิจฉา	Mementing kandiri	เห็นแก่ตัว
Malas	ขี้เกียจ	Rajin	ขยัน
Lapar	หิว	Dahaga	กระหาย
Berhasrat	ตั้งใจ	Sabar	อดทน
Hormat	เคารพ	Cepat	เร่งรีบ

บรรณานุกรม (Daftar Pustaka)

สุมาลี นิมมานุภาพ, รศ.ดร., 2546. **บาฮาซามาเลเซียพื้นฐาน 1**, กรุงเทพ ฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง(พิมพ์ครั้งที่ 3)

อัจจิมา แสงรัตน์. 2556. **พจนานุกรมภาพ 1,000 คำศัพท์ 108 ประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน.** กรุงเทพฯ: เพื่อนเรียน เด็กไทย จำกัด.

Asraf, 1990. **Petunjuk Bahasa Malaysia Baku KBSM**, Petaling Jaya : Sasbadi Sdn Bhd.

Ibrahim ismail, 1992. **Malay Made Simple : A Concise Guide for Travellers**. Kuala Lumpur : Golden Book Centre Sdn.Bhd.